

III

(Přípravné akty)

RADA

POSTOJ RADY V PRVNÍM ČTENÍ (EU) č. 8/2020

k přijetí nařízení Evropského parlamentu a Rady o zřízení rámce pro usnadnění udržitelných investic a o změně nařízení (EU) 2019/2088**Přijatý Radou dne 15. dubna 2020**

(Text s významem pro EHP)

(2020/C 184/01)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 114 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,v souladu s řádným legislativním postupem ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Ustanovení čl. 3 odst. 3 Smlouvy o Evropské unii si klade za cíl vytvořit vnitřní trh, který usiluje o udržitelný rozvoj Evropy, založený mimo jiné na vyváženém hospodářském růstu a vysokém stupni ochrany a zlepšování kvality životního prostředí.
- (2) Dne 25. září 2015 přijalo Valné shromáždění OSN nový globální rámec pro udržitelný rozvoj, tzv. Agendu pro udržitelný rozvoj 2030 (dále jen „Agenda 2030“). Agenda 2030 se zaměřuje na cíle udržitelného rozvoje a vztahuje se na tři rozměry udržitelnosti: hospodářský, sociální a environmentální. Sdělení Komise ze dne 22. listopadu 2016 o dalších krocích k udržitelné evropské budoucnosti spojuje cíle udržitelného rozvoje s politickým rámcem Unie tak, aby bylo zajištěno, že všechna opatření a politické iniciativy Unie na jejím území i celosvětově cíle udržitelného rozvoje zohlední hned od počátku. Rada v závěrech ze dne 20. června 2017 potvrdila odhodlání Unie a členských států provádět Agendu 2030 úplným, soudržným, komplexním, integrovaným a účinným způsobem a v úzké spolupráci s partnery a dalšími zúčastněnými stranami. Dne 11. prosince 2019 zveřejnila Komise sdělení nazvané „Zelená dohoda pro Evropu“.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 62, 15.2.2019, s. 103.

⁽²⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 28. března 2019 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a postoj Rady v prvním čtení ze dne 15. dubna. Postoj Evropského parlamentu ze dne ... (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku).

- (3) Pařížskou dohodu přijatou v rámci Rámcové úmluvy Organizace spojených národů o změně klimatu ⁽³⁾ (dále jen „Pařížská dohoda“) schválila Unie dne 5. října 2016. Ustanovení čl. 2 odst. 1 písm. c) Pařížské dohody stanoví záměr zlepšit reakci na změnu klimatu, kromě jiných opatření taktéž sladěním finančních toků s vývojem společnosti směrem k nízkoemisnímu rozvoji a rozvoji odolnému vůči dopadům změny klimatu. V této souvislosti přijala Evropská rada dne 12. prosince 2019 závěry o změně klimatu. S ohledem na uvedené skutečnosti představuje toto nařízení klíčový krok k naplnění cíle dosáhnout klimaticky neutrální Unie do roku 2050.
- (4) Pro zajištění dlouhodobé konkurenceschopnosti hospodářství Unie jsou zásadní udržitelnost a přechod na bezpečné, klimaticky neutrální a oběhové hospodářství, které je odolné vůči změně klimatu a účinněji využívá zdroje. Udržitelnost je již dlouho ústředním tématem projektu Unie a Smlouva o Evropské unii a Smlouva o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“) odrážejí její sociální a environmentální rozměr.
- (5) V prosinci 2016 pověřila Komise expertní skupinu na vysoké úrovni, aby vypracovala zastřešující a komplexní strategii Unie pro udržitelné financování. Zpráva expertní skupiny na vysoké úrovni, která byla zveřejněna dne 31. ledna 2018, vyzývá k vytvoření technicky důkladně zajištěného klasifikačního systému na úrovni Unie, aby bylo zřejmé, které činnosti se kvalifikují jako „zelené“ nebo „udržitelné“, přičemž se má začít činnostmi v oblasti zmírňování změny klimatu.
- (6) Ve sdělení ze dne 8. března 2018 zveřejnila Komise svůj akční plán nazvaný „Financování udržitelného růstu“, kterým odstartovala ambiciózní a komplexní strategii pro udržitelné finance. Jedním z cílů stanovených v akčním plánu je přeměrování kapitálových toků směrem k udržitelným investicím pro dosažení udržitelného růstu podporujícího začlenění. Nejdůležitějším a nejnaléhavějším opatřením, s nímž akční plán počítá, je zavedení jednotného klasifikačního systému pro udržitelné činnosti. V akčním plánu se uznává, že přeměrování kapitálových toků k udržitelnějším činnostem se musí opírat o společné komplexní chápání environmentální udržitelnosti činností a investic. V první fázi by jasné pokyny ohledně činností, které se kvalifikují jako činnosti přispívající k environmentálním cílům, mohly pomoci informovat investory o investicích, kterými se financují environmentálně udržitelné hospodářské činnosti. V pozdější fázi by mohly být vypracovány další pokyny ohledně činností, které přispívají k jiným cílům v oblasti udržitelnosti, včetně sociálních cílů.
- (7) Vzhledem k systémové povaze globálních výzev v oblasti životního prostředí je zapotřebí systémový a do budoucna zaměřený přístup k environmentální udržitelnosti, který bude řešit narůstající negativní trendy, jako je změna klimatu, úbytek biologické rozmanitosti, celosvětová nadměrná spotřeba zdrojů, nedostatek potravin, poškozování ozonové vrstvy, okyselování oceánů, zhoršování systémů sladké vody a změna systému využívání krajiny, jakož i výskyt nových hrozeb včetně nebezpečných chemických látek a jejich kombinovaných účinků.
- (8) Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 1386/2013/EU ⁽⁴⁾ vyzývá k navýšení financování ze soukromého sektoru na výdaje související s životním prostředím a oblastí klimatu, zejména zavedením pobídek a metodik, které budou stimulovat společnosti k měření environmentálních nákladů jejich podnikatelské činnosti a zisků plynoucích z využívání environmentálních služeb.
- (9) Dosažení cílů udržitelného rozvoje v Unii vyžaduje směrování kapitálových toků do udržitelných investic. Pro dosažení těchto cílů je důležité plně využít potenciálu vnitřního trhu. V této souvislosti je zásadní odstranit překážky efektivního toku kapitálu do udržitelných investic na vnitřním trhu a zabránit vzniku nových překážek.
- (10) Vzhledem k rozsahu výzev a k výši nákladů vyplývajících z nečinnosti nebo opožděné realizace příslušných opatření je nutné postupně uzpůsobit finanční systém tak, aby podporoval udržitelné fungování hospodářství. Za tímto účelem je nutné, aby se udržitelné financování stalo běžnou praxí a aby byly zohledňovány dopady finančních produktů a služeb na udržitelnost.
- (11) Účinným způsobem, jak směřovat soukromé investice do udržitelných činností, je poskytování finančních produktů, které sledují environmentálně udržitelné cíle. Požadavky pro uvádění finančních produktů nebo korporátních dluhopisů na trh jakožto environmentálně udržitelných investic, včetně požadavků stanovených členskými státy a Uní s cílem umožnit účastníkům finančního trhu a emitentům používat vnitrostátní označení, mají za cíl zvýšení důvěry a povědomí investorů o dopadu těchto finančních produktů a podnikových dluhopisů na životní prostředí, zviditelnění těchto systémů značení a řešení otázky klamavé ekologické reklamy (tzv. greenwashingu).

⁽³⁾ Rozhodnutí Rady (EU) 2016/1841 ze dne 5. října 2016 o uzavření Pařížské dohody přijaté v rámci Rámcové úmluvy Organizace spojených národů o změně klimatu jménem Evropské unie (Úř. věst. L 282, 19.10.2016, s. 4).

⁽⁴⁾ Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 1386/2013/EU ze dne 20. listopadu 2013 o všeobecném akčním programu Unie pro životní prostředí na období do roku 2020 „Spokojený život v mezích naší planety“ (Úř. věst. L 354, 28.12.2013, s. 171).

V kontextu tohoto nařízení se greenwashingem rozumí získání nespravedlivé konkurenční výhody tím, že se na trh uvede finanční produkt jakožto šetrný k životnímu prostředí, i když ve skutečnosti neodpovídá základním environmentálním standardům. V současné době má systémy označování zavedeno jen několik členských států. Tyto stávající systémy vycházejí z různých klasifikačních systémů pro environmentálně udržitelné hospodářské činnosti. Vzhledem k politickým závazkům v rámci Pařížské dohody i na úrovni Unie je pravděpodobné, že stále více členských států bude zavádět systémy označování nebo jiné požadavky na účastníky finančního trhu nebo emitenty, pokud jde o nabízení finančních produktů nebo korporátních dluhopisů jako environmentálně udržitelných. Členské státy by pro účely určení, které investice lze kvalifikovat jako udržitelné, používaly vlastní vnitrostátní klasifikační systémy. Pokud by byly takové vnitrostátní systémy označování nebo požadavky založeny na různých kritériích týkajících se toho, které hospodářské činnosti se kvalifikují jako environmentálně udržitelné, mohlo by to investory odrazovat od přeshraničního investování kvůli obtížnému porovnávání různých investičních příležitostí. Hospodářské subjekty, které chtějí přilákat investice z celé Unie, by navíc musely v jednotlivých členských státech splňovat různá kritéria, aby se jejich činnosti kvalifikovaly jako environmentálně udržitelné. Chybějící jednotná kritéria by tudíž mohla zvýšit náklady a hospodářské subjekty tak odrazovat od toho, aby vstupovaly na přeshraniční kapitálové trhy za účelem udržitelného investování.

- (12) Kritéria pro určení toho, zda se daná hospodářská činnost kvalifikuje jako environmentálně udržitelná, by měla být na úrovni Unie harmonizována, aby se odstranily překážky pro fungování vnitřního trhu, pokud jde o získávání finančních prostředků na udržitelné projekty, a zamezilo se vzniku takovýchto překážek pro tyto projekty v budoucnosti. Při této harmonizaci by si mohly hospodářské subjekty snadněji přeshraničně obstarávat finanční prostředky pro své environmentálně udržitelné činnosti, neboť jejich hospodářské činnosti by bylo možné porovnat podle jednotných kritérií, aby mohly být vybrány jako podkladová aktiva pro environmentálně udržitelné investice. Taková harmonizace by usnadnila přeshraniční udržitelné investice v Unii.
- (13) Pokud účastníci finančního trhu neposkytnou investorům žádné vysvětlení ohledně toho, jak činnosti, do nichž investují, přispívají k environmentálním cílům, nebo pokud budou účastníci finančního trhu při vysvětlování toho, co je environmentálně udržitelná hospodářská činnost, používat rozdílné pojmy, bude pro investory nepřiměřeně obtížné různé finanční produkty ověřovat a porovnávat. Bylo zjištěno, že tato praxe odrazuje investory od investování do environmentálně udržitelných finančních produktů. Nedostatečná důvěra investorů má navíc na trh s udržitelnými investicemi závažné nepříznivé dopady. Dále se ukázalo, že vnitrostátní předpisy nebo tržní iniciativy přijaté za účelem řešení této otázky na vnitrostátní úrovni vedou k fragmentaci vnitřního trhu. Pokud budou účastníci finančního trhu zveřejňovat informace o tom, jakým způsobem a do jaké míry finanční produkty, které jsou poskytovány jako environmentálně udržitelné, investují do činností, jež splňují kritéria pro environmentálně udržitelné hospodářské činnosti podle tohoto nařízení, a pokud při tom budou používat kritéria společná pro celou Unii, mělo by to investorům umožnit porovnávat přeshraniční investiční příležitosti a společnosti, do nichž je investováno, by to mělo motivovat k tomu, aby zvýšily environmentální udržitelnost svých podnikatelských modelů. Kromě toho by investoři mohli investovat do environmentálně udržitelných finančních produktů v celé Unii s vyšší důvěrou, čímž by se zlepšilo fungování vnitřního trhu.
- (14) Aby byly odstraněny stávající překážky ve fungování vnitřního trhu a zamezilo se vzniku takovýchto překážek v budoucnosti, měly by mít členské státy a Unie povinnost používat při stanovování požadavků na vnitrostátní a unijní úrovni pro účastníky finančního trhu nebo emitenty za účelem označování finančních produktů nebo korporátních dluhopisů, které jsou uváděny na trh jako environmentálně udržitelné, společnou koncepci environmentálně udržitelných investic. Aby se předešlo fragmentaci trhu, stejně jako poškozování zájmů spotřebitelů a investorů v důsledku odlišných konceptů environmentálně udržitelných hospodářských činností, měly by vnitrostátní požadavky, které mají účastníci finančního trhu nebo emitenti dodržovat, pokud chtějí uvádět na trh finanční produkty nebo podnikové dluhopisy jako „environmentálně udržitelné“, vycházet z jednotných kritérií pro environmentálně udržitelné hospodářské činnosti. Mezi takové účastníky finančního trhu nebo emitenty patří účastníci finančního trhu poskytující environmentálně udržitelné finanční produkty a nefinanční společnosti vydávající environmentálně udržitelné podnikové dluhopisy.
- (15) Stanovení kritérií pro environmentálně udržitelné hospodářské činnosti může podnítit hospodářské subjekty, na něž se toto nařízení nevztahuje, k tomu, aby na svých internetových stránkách dobrovolně zveřejňovaly a zpřístupňovaly informace o environmentálně udržitelných hospodářských činnostech, které provádějí. Tyto informace pomohou účastníkům finančního trhu a dalším relevantním aktérům na finančních trzích nejen snadno zjistit, které hospodářské subjekty provádějí environmentálně udržitelné hospodářské činnosti, ale těmto hospodářským subjektům to usnadní i získávání finančních prostředků na jejich environmentálně udržitelné činnosti.

- (16) Klasifikace environmentálně udržitelných hospodářských činností na úrovni Unie by měla umožnit rozvoj budoucích politik Unie na podporu udržitelného financování, včetně celounijních standardů pro environmentálně udržitelné finanční produkty, a případné zavedení označení, která budou formálně osvědčovat soulad s těmito standardy v celé Unii. Tato klasifikace by rovněž měla být základem pro další hospodářská a regulační opatření. Jednotné právní požadavky pro určení míry environmentální udržitelnosti investic vycházející z jednotných kritérií pro environmentálně udržitelné hospodářské činnosti jsou nezbytným východiskem pro budoucí právní předpisy Unie zaměřené na usnadnění přesunu těchto investic směrem k environmentálně udržitelným hospodářským činnostem.
- (17) V souvislosti s dosahováním cílů udržitelného rozvoje v Unii jsou pro nasměrování soukromých investic paralelně s veřejnými výdaji směrem k udržitelným investicím účinným nástrojem politická rozhodnutí, jako je například vytvoření Evropského fondu pro strategické investice. Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/1017 ⁽⁵⁾ stanoví cíl, aby v rámci Evropského fondu pro strategické investice bylo 40 % investic nasměrováno do klimaticky udržitelných infrastrukturních a inovačních projektů. Společná kritéria pro určení, zda se hospodářská činnost kvalifikuje jako udržitelná, včetně dopadu této činnosti na životní prostředí, by mohla být základem pro podobné budoucí iniciativy Unie na podporu investic, které budou sledovat cíle související s klimatem nebo jiné environmentální cíle.
- (18) Aby se zabránilo poškozování zájmů investorů, měli by správci fondů a institucionální investoři poskytující finanční produkty zveřejňovat, jakým způsobem a do jaké míry byla při určování environmentální udržitelnosti investic použita kritéria pro environmentálně udržitelné hospodářské činnosti. Zveřejněné informace by měly pomoci investorům pochopit, jaký je procentní podíl podkladových investic finančního produktu do environmentálně udržitelných hospodářských činností v porovnání se všemi podkladovými investicemi daného finančního produktu, a tudíž do jaké míry jsou investice environmentálně udržitelné. Pokud podkladové investice finančního produktu směřují do hospodářské činnosti, která přispívá k environmentálnímu cíli, měl by být v informacích, jež mají být zveřejněny, upřesněn environmentální cíl nebo cíle, k nimž podkladové investice finančního produktu přispívají, jakož i to, jakým způsobem a do jaké míry se podkladovými investicemi finančního produktu financují environmentálně udržitelné hospodářské činnosti, včetně podrobností o příslušných podílech podpůrných a přechodných činností. Komise by měla upřesnit, jaké informace musí být v tomto ohledu zveřejněny. Uvedené informace by měly umožnit příslušným vnitrostátním orgánům snadno ověřit splnění této povinnosti zveřejňování informací a vynucovat její plnění podle příslušných vnitrostátních právních předpisů. Pokud účastníci finančního trhu kritéria pro environmentálně udržitelné investice nezohlední, měli by za tímto účelem předložit příslušné prohlášení. Aby se zabránilo obcházení povinnosti zveřejňování informací, měla by tato povinnost platit i v případě, že jsou finanční produkty uváděny na trh s tím, že prosazují environmentální vlastnosti, včetně finančních produktů, které mají za cíl ochranu životního prostředí v širokém smyslu.
- (19) Povinnosti týkající se zveřejňování informací stanovené v tomto nařízení doplňují pravidla týkající se zveřejňování informací souvisejících s udržitelností, jež jsou stanovena v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/2088 ⁽⁶⁾. Aby se zvýšila transparentnost a účastníci finančního trhu poskytovali koncovým investorům objektivní měřítko pro porovnání podílu investic, jež financují environmentálně udržitelné hospodářské činnosti, doplňuje toto nařízení pravidla transparentnosti týkající se informací zveřejňovaných před uzavřením smlouvy a pravidelných zpráv, jež jsou stanovena v nařízení (EU) 2019/2088. V nařízení (EU) 2019/2088 se „udržitelnou investicí“ rozumí investice do hospodářských činností, které přispívají k environmentálním cílům, což by mimo jiné mělo zahrnovat investice do „environmentálně udržitelných hospodářských činností“ ve smyslu tohoto nařízení. Podle nařízení (EU) 2019/2088 jsou investice považovány za udržitelné, pouze pokud významně nepoškozují žádný z environmentálních nebo sociálních cílů stanovených uvedeným nařízením.
- (20) Pro zajištění spolehlivosti, konzistentnosti a srovnatelnosti zveřejňování informací souvisejících s udržitelností v odvětví finančních služeb by se při zveřejňování informací podle tohoto nařízení měly v největší možné míře používat stávající ukazatele udržitelnosti, jak byly navrženy v usnesení Evropského parlamentu ze dne 29. května 2018 o udržitelných financích ⁽⁷⁾. V této souvislosti by technická screeningová kritéria měla v největší možné míře vycházet z ukazatelů udržitelnosti uvedených v nařízení (EU) 2019/2088.

⁽⁵⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/1017 ze dne 25. června 2015 o Evropském fondu pro strategické investice, Evropském centru pro investiční poradenství a Evropském portálu investičních projektů a o změně nařízení (EU) č. 1291/2013 a (EU) č. 1316/2013 – Evropský fond pro strategické investice (Úř. věst. L 169, 1.7.2015, s. 1).

⁽⁶⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/2088 ze dne 27. listopadu 2019 o zveřejňování informací souvisejících s udržitelností v odvětví finančních služeb Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/2088 ze dne 27. listopadu 2019 o zveřejňování informací (Úř. věst. L 317, 9.12.2019, s. 1).

⁽⁷⁾ Usnesení Evropského parlamentu ze dne 29. května 2018 o udržitelných financích (2018/2007(INI)) (Úř. věst. C 76, 9.3.2020, s. 23).

- (21) Pokud jde o hospodářské činnosti prováděné podniky, které nejsou povinny zveřejňovat informace podle tohoto nařízení, mohly by výjimečně nastat případy, kdy by účastníci finančního trhu nemohli rozumně získat relevantní informace, jež jim umožňují spolehlivě určit soulad s technickými screeningovými kritérii stanovenými podle tohoto nařízení. V těchto výjimečných případech a pouze u těch hospodářských činností, o nichž nebylo možné získat úplné, spolehlivé a včasné informace, by mohli být účastníci finančního trhu oprávněni provádět doplňková posouzení a odhady na základě informací z jiných zdrojů. Tato posouzení a odhady by měly kompenzovat pouze omezené a specifické části požadovaných prvků údajů a vést k obezřetně formulovanému výsledku. Aby se zajistilo zveřejňování jasných a neklamavých informací pro investory, měli by účastníci finančního trhu jasně vysvětlit, z čeho jejich závěry vycházejí a proč je nutné tato doplňující posouzení a odhady pro účely zveřejňování informací pro koncové investory provést.
- (22) Komise ve sdělení ze dne 20. června 2019 nazvaném „Pokyny pro vykazování nefinančních informací: dodatek o vykazování informací souvisejících se změnou klimatu“ doporučuje, aby určité velké společnosti vykazovaly informace týkající se některých klíčových ukazatelů výkonnosti souvisejících s oblastí klimatu na základě rámce zřízeného tímto nařízením. Zejména informace o podílu obratu, kapitálových výdajů (CapEx) nebo provozních výdajů (OpEx) těchto velkých nefinančních společností souvisejících s environmentálně udržitelnými hospodářskými činnostmi, stejně tak jako zavedené klíčové ukazatele výkonnosti, které jsou uzpůsobeny pro velké finanční společnosti, poskytují užitečné informace investorům, kteří se zajímají o společnosti, jejichž produkty a služby významně přispívají ke kterémukoliv z environmentálních cílů stanovených v tomto nařízení. Je proto vhodné požadovat, aby tyto velké společnosti takové klíčové ukazatele výkonnosti každoročně zveřejňovaly, a dále tento požadavek vymezit v aktech v přenesené pravomoci, a to zejména pokud jde o velké finanční společnosti. Bylo by sice nepřiměřeně zatěžující rozšířit tento požadavek i na menší společnosti, avšak menší společnosti se mohou pro zveřejňování těchto informací rozhodnout dobrovolně.
- (23) Aby se dalo určit, zda je konkrétní hospodářská činnost environmentálně udržitelná, měl by být vypracován úplný seznam environmentálních cílů. Toto nařízení by se mělo vztahovat na těchto šest environmentálních cílů: zmírňování změny klimatu; přizpůsobování se změně klimatu; udržitelné využívání a ochrana vodních a mořských zdrojů; přechod na oběhové hospodářství; prevence a omezování znečištění; ochrana a obnova biologické rozmanitosti a ekosystémů.
- (24) Hospodářská činnost, která sleduje environmentální cíl zmírňování změny klimatu, by měla významně přispívat ke stabilizaci emisí skleníkových plynů tím, že těmto emisím zamezuje nebo je snižuje, nebo tím, že zlepšuje pohlcování skleníkových plynů. Hospodářská činnost by měla být v souladu s dlouhodobým teplotním cílem uvedeným v Pařížské dohodě. Tento environmentální cíl by měl být vykládán v souladu s příslušnými právními předpisy Unie, včetně směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/31/ES⁽⁸⁾.
- (25) Hospodářská činnost, která sleduje environmentální cíl přizpůsobování se změně klimatu, by měla významně přispívat ke snížení nepříznivého dopadu stávajícího nebo očekávaného budoucího klimatu, nebo rizik tohoto nepříznivého dopadu, ať na tuto činnost samotnou, nebo na osoby, přírodu nebo aktiva. Tento environmentální cíl by měl být vykládán v souladu s příslušnými právními předpisy Unie a Sendajským rámcem pro snižování rizik a katastrof 2015–2030
- (26) Environmentální cíl udržitelného využívání a ochrany vodních a mořských zdrojů by měl být vykládán v souladu s příslušnými právními předpisy Unie, včetně nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1380/2013⁽⁹⁾ a směrnic Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES⁽¹⁰⁾, 2006/7/ES⁽¹¹⁾, 2006/118/ES⁽¹²⁾, 2008/56/ES⁽¹³⁾ a 2008/105/ES⁽¹⁴⁾, směrnic Rady

⁽⁸⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/31/ES ze dne 23. dubna 2009 o geologickém ukládání oxidu uhličitého a o změně směrnice Rady 85/337/EHS, směrnic Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES, 2001/80/ES, 2004/35/ES, 2006/12/ES a 2008/1/ES a nařízení (ES) č. 1013/2006 (Úř. věst. L 140, 5.6.2009, s. 114).

⁽⁹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1380/2013 ze dne 11. prosince 2013 o společné rybářské politice, o změně nařízení Rady (ES) č. 1954/2003 a (ES) č. 1224/2009 a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 2371/2002 a (ES) č. 639/2004 a rozhodnutí Rady 2004/585/ES (Úř. věst. L 354, 28.12.2013, s. 22).

⁽¹⁰⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES ze dne 23. října 2000, kterou se stanoví rámec pro činnost Společenství v oblasti vodní politiky (Úř. věst. L 327, 22.12.2000, s. 1).

⁽¹¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/7/ES ze dne 15. února 2006 o řízení jakosti vod ke koupání a o zrušení směrnice 76/160/EHS (Úř. věst. L 64, 4.3.2006, s. 37).

⁽¹²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/118/ES ze dne 12. prosince 2006 o ochraně podzemních vod před znečištěním a zhoršováním stavu (Úř. věst. L 372, 27.12.2006, s. 19).

⁽¹³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/56/ES ze dne 17. června 2008, kterou se stanoví rámec pro činnost Společenství v oblasti mořské environmentální politiky (rámcová směrnice o strategii pro mořské prostředí) (Úř. věst. L 164, 25.6.2008, s. 19).

⁽¹⁴⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/105/ES ze dne 16. prosince 2008 o normách environmentální kvality v oblasti vodní politiky, změně a následném zrušení směrnic Rady 82/176/EHS, 83/513/EHS, 84/156/EHS, 84/491/EHS a 86/280/EHS a změně směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES (Úř. věst. L 348, 24.12.2008, s. 84).

91/271/EHS⁽¹⁵⁾, 91/676/EHS⁽¹⁶⁾ a 98/83/ES⁽¹⁷⁾, rozhodnutí Komise (EU) 2017/848⁽¹⁸⁾, a se sdělením Komise ze dne 18. července 2017 nazvaným „Řešení problému nedostatku vody a sucha v Evropské unii“, sdělením Komise ze dne 14. listopadu 2012 nazvaným „Plán na ochranu vodních zdrojů Evropy“, a sdělením Komise ze dne 11. března 2019 nazvaným „Strategický přístup Evropské unie k léčivým přípravkům v životním prostředí“.

- (27) Environmentální cíl přechodu na oběhové hospodářství by měl být vykládán v souladu s příslušnými právními předpisy Unie v oblasti oběhového hospodářství, odpadů a chemických látek, včetně nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006⁽¹⁹⁾, (ES) č. 1907/2006⁽²⁰⁾ a 2019/1021⁽²¹⁾, směrnice Evropského parlamentu a Rady 94/62/ES⁽²²⁾, 2000/53/ES⁽²³⁾, 2006/66/ES⁽²⁴⁾, 2008/98/ES⁽²⁵⁾, 2010/75/EU⁽²⁶⁾, 2011/65/EU⁽²⁷⁾, 2012/19/EU⁽²⁸⁾, (EU) 2019/883⁽²⁹⁾ a (EU) 2019/904⁽³⁰⁾, směrnice Rady 1999/31/ES⁽³¹⁾, nařízení Komise (EU) č. 1357/2014⁽³²⁾, rozhodnutí Komise 2000/532/ES⁽³³⁾ a 2014/955/EU⁽³⁴⁾ a se sdělením Komise ze dne 2. prosince 2015 nazvaným „Uzavření cyklu – akční plán EU pro oběhové hospodářství“ a sdělením Komise ze dne 16. ledna 2018 nazvaným „Evropská strategie pro plasty v oběhovém hospodářství“.
- (28) Hospodářská činnost může významně přispívat k environmentálnímu cíli přechodu na oběhové hospodářství, a to několika způsoby. Může například zvyšovat trvanlivost, opravitelnost, modernizovatelnost a opětovnou použitelnost výrobků, nebo snižovat využívání zdrojů prostřednictvím volby návrhu výrobku a výběru materiálů, či usnadňovat změny účelu, demontáže a dekonstrukce v oblasti budov a stavebnictví, a to zejména s cílem snížit využívání stavebních materiálů a prosazovat jejich opětovné použití. Hospodářská činnost může dále významně přispívat k environmentálnímu cíli přechodu na oběhové hospodářství rozvíjením podnikatelských modelů typu „produkt jako služba“, jakož i oběhových hodnotových řetězců s cílem zajistit, aby si výrobky, součástky a materiály zachovaly po co nejdélejší dobu nejvyšší možnou využitelnost a hodnotu. Jakékoli snižování obsahu

⁽¹⁵⁾ Směrnice Rady 91/271/EHS ze dne 21. května 1991 o čištění městských odpadních vod (Úř. věst. L 135, 30.5.1991, s. 40).

⁽¹⁶⁾ Směrnice Rady 91/676/EHS ze dne 12. prosince 1991 o ochraně vod před znečištěním dusičnany ze zemědělských zdrojů (Úř. věst. L 375, 31.12.1991, s. 1–8).

⁽¹⁷⁾ Směrnice Rady 98/83/ES ze dne 3. listopadu 1998 o jakosti vody určené k lidské spotřebě (Úř. věst. L 330, 5.12.1998, s. 32).

⁽¹⁸⁾ Rozhodnutí Komise (EU) 2017/848 ze dne 17. května 2017, kterým se stanoví kritéria a metodické normy pro dobrý stav prostředí mořských vod a specifikace a standardizované metody pro sledování a posuzování a kterým se ruší rozhodnutí 2010/477/EU (Úř. věst. L 125, 18.5.2017, s. 43).

⁽¹⁹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006 ze dne 14. června 2006 o přepravě odpadů (Úř. věst. L 190, 12.7.2006, s. 1).

⁽²⁰⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 ze dne 18. prosince 2006 o registraci, hodnocení, povolování a omezování chemických látek, o zřízení Evropské agentury pro chemické látky, o změně směrnice 1999/45/ES a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 793/93, nařízení Komise (ES) č. 1488/94, směrnice Rady 76/769/EHS a směrnice Komise 91/155/EHS, 93/67/EHS, 93/105/ES a 2000/21/ES (Úř. věst. L 396, 30.12.2006, s. 1).

⁽²¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1021 ze dne 20. června 2019 o perzistentních organických znečišťujících látkách (Úř. věst. L 169, 25.6.2019, s. 45).

⁽²²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 94/62/ES ze dne 20. prosince 1994 o obalech a obalových odpadech (Úř. věst. L 365, 31.12.1994, s. 10).

⁽²³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/53/ES ze dne 18. září 2000 o vozidlech s ukončenou životností (Úř. věst. L 269, 21.10.2000, s. 34).

⁽²⁴⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/66/ES ze dne 6. září 2006 o bateriích a akumulátorech a odpadních bateriích a akumulátorech a o zrušení směrnice 91/157/EHS (Úř. věst. L 266, 26.9.2006, s. 1).

⁽²⁵⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/98/ES ze dne 19. listopadu 2008 o odpadech a o zrušení některých směrnic (Úř. věst. L 312, 22.11.2008, s. 3).

⁽²⁶⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/75/EU ze dne 24. listopadu 2010 o průmyslových emisích (integrování prevence a omezování znečištění) (Úř. věst. L 334, 17.12.2010, s. 17).

⁽²⁷⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/65/EU ze dne 8. června 2011 o omezení používání některých nebezpečných látek v elektrických a elektronických zařízeních (Úř. věst. L 174, 1.7.2011, s. 88).

⁽²⁸⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/19/EU ze dne 4. července 2012 o odpadních elektrických a elektronických zařízeních (OEEZ) (Úř. věst. L 197, 24.7.2012, s. 38).

⁽²⁹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/883 ze dne 17. dubna 2019 o přístavních zařízeních pro příjem odpadu z lodí, kterou se mění směrnice 2010/65/EU a zrušuje směrnice 2000/59/ES (Úř. věst. L 151, 7.6.2019, s. 116).

⁽³⁰⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/904 ze dne 5. června 2019 o omezení dopadu některých plastových výrobků na životní prostředí (Úř. věst. L 155, 12.6.2019, s. 1).

⁽³¹⁾ Směrnice Rady 1999/31/ES ze dne 26. dubna 1999 o skládkách odpadů (Úř. věst. L 182, 16.7.1999, s. 1).

⁽³²⁾ Nařízení Komise (EU) č. 1357/2014 ze dne 18. prosince 2014, kterým se nahrazuje příloha III směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/98/ES o odpadech a o zrušení některých směrnic (Úř. věst. L 365, 19.12.2014, s. 89).

⁽³³⁾ Rozhodnutí Komise 2000/532/ES ze dne 3. května 2000, kterým se nahrazuje rozhodnutí 94/3/ES, kterým se stanoví seznam odpadů podle čl. 1 písm. a) směrnice Rady 75/442/EHS o odpadech, a rozhodnutí Rady 94/904/ES, kterým se stanoví seznam nebezpečných odpadů ve smyslu čl. 1 odst. 4 směrnice Rady 91/689/EHS o nebezpečných odpadech (Úř. věst. L 226, 6.9.2000, s. 3).

⁽³⁴⁾ Rozhodnutí Komise 2014/955/EU ze dne 18. prosince 2014, kterým se mění rozhodnutí 2000/532/ES o seznamu odpadů podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/98/ES (Úř. věst. L 370, 30.12.2014, s. 44).

nebezpečných látek v materiálech a výrobcích během celého životního cyklu, a to i jejich nahrazováním bezpečnějšími alternativami, by mělo být minimálně v souladu s požadavky stanovenými v souladu s právem Unie. Hospodářská činnost může k environmentálnímu cíli přechodu na oběhové hospodářství významně přispívat rovněž omezováním potravinového odpadu při produkci, zpracovávání, výrobě či distribuci potravin.

- (29) Environmentální cíl prevence a omezování znečištění by měl být vykládán v souladu s příslušnými právními předpisy Unie, včetně směrnic Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES, 2004/35/ES⁽³⁵⁾, 2004/107/ES⁽³⁶⁾, 2006/118/ES, 2008/50/ES⁽³⁷⁾, 2008/105/ES, 2010/75/EU, (EU) 2016/802/⁽³⁸⁾ a (EU) 2016/2284⁽³⁹⁾.
- (30) Environmentální cíl ochrany a obnovy biologické rozmanitosti a ekosystémů by měl být vykládán v souladu s příslušnými právními předpisy Unie, včetně nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 995/2010⁽⁴⁰⁾, (EU) č. 511/2014⁽⁴¹⁾ a (EU) č. 1143/2014⁽⁴²⁾ a směrnic Evropského parlamentu a Rady 2009/147/ES⁽⁴³⁾, nařízení Rady (ES) č. 338/97⁽⁴⁴⁾, směrnic Rady 91/676/EHS a 92/43/EHS⁽⁴⁵⁾, se sdělením Komise ze dne 21. května 2003 nazvaným „Prosazování práva, správa a obchod v oblasti lesnictví (FLEGT)“, sdělením Komise ze dne 3. května 2011 nazvaným „Naše životní pojistka, náš přírodní kapitál: strategie EU v oblasti biologické rozmanitosti do roku 2020“, sdělením Komise ze dne 6. května 2013 nazvaným „Zelená infrastruktura – zlepšování přírodního kapitálu Evropy“, sdělením Komise ze dne 26. února 2016 nazvaným „Akční plán EU pro boj proti nezákonnému obchodu s volně žijícími a planě rostoucími druhy“ a sdělením Komise ze dne 23. července 2019 nazvaným „Posílení opatření EU na ochranu a obnovu světových lesů.“
- (31) Hospodářská činnost může významně přispívat k environmentálnímu cíli ochrany a obnovy biologické rozmanitosti a ekosystémů, a to několika způsoby, mimo jiné ochranou, zachováváním či obnovou biologické rozmanitosti a ekosystémů, a tím i zlepšováním ekosystémových služeb. Tyto služby jsou rozděleny do čtyř kategorií, a to zásobovací, jako je zásobování potravinami a vodou; regulační, jako je regulace podnebí a kontroly nemocí; podpůrné, jako je koloběh živin a tvorby kyslíku; a kulturní, jako jsou duchovní a rekreační přínosy.
- (32) Pro účely tohoto nařízení by pojem „udržitelné obhospodařování lesů“ měl být vykládán s ohledem na postupy a využívání lesů a lesních pozemků, které přispívají k posílení biologické rozmanitosti nebo k zamezení či předcházení degradaci ekosystémů, odlesňování a úbytku stanovišť a s ohledem na správu lesů a využívání lesů a lesních pozemků takovým způsobem a v takovém rozsahu, aby byla zachována jejich biologická rozmanitost, produktivita, schopnost regenerace, vitalita a schopnost plnit v současnosti i budoucnosti důležité ekologické, hospodářské a sociální funkce na místní, národní i celosvětové úrovni, aniž by tím byly poškozeny jiné ekosystémy, jak je stanoveno v Usnesení H1 ze druhé ministerské konference o ochraně lesů v Evropě konané ve dnech 16.–17. června 1993 v Helsinkách o obecných pokynech pro udržitelné obhospodařování lesů v Evropě,

⁽³⁵⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/35/ES ze dne 21. dubna 2004 o odpovědnosti za životní prostředí v souvislosti s prevencí a nápravou škod na životním prostředí (Úř. věst. L 143, 30.4.2004, s. 56).

⁽³⁶⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/107/ES ze dne 15. prosince 2004 o obsahu arsenu, kadmia, rtuti, niklu a polycyklických aromatických uhlovodíků ve vnějším ovzduší (Úř. věst. L 23, 26.1.2005, s. 3).

⁽³⁷⁾ Směrnice 2008/50/ES Evropského parlamentu a Rady ze dne 21. května 2008 o kvalitě vnějšího ovzduší a čistším ovzduší pro Evropu (Úř. věst. L 152, 11.6.2008, s. 1).

⁽³⁸⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/802 ze dne 11. května 2016 o snižování obsahu síry v některých kapalných palivech (Úř. věst. L 132, 21.5.2016, s. 58).

⁽³⁹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/2284 ze dne 14. prosince 2016 o snížení národních emisí některých látek znečišťujících ovzduší, o změně směrnice 2003/35/ES a o zrušení směrnice 2001/81/ES (Úř. věst. L 344, 17.12.2016, s. 1).

⁽⁴⁰⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 995/2010 ze dne 20. října 2010, kterým se stanoví povinnosti hospodářských subjektů uvádějících na trh dřevo a dřevařské výrobky (Úř. věst. L 295, 12.11.2010, s. 23).

⁽⁴¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 511/2014 ze dne 16. dubna 2014 o opatřeních pro dodržování pravidel, která vyplývají z Nagojského protokolu o přístupu ke genetickým zdrojům a spravedlivém a rovnocenném sdílení přínosů plynoucích z jejich využívání, ze strany uživatelů v Unii (Úř. věst. L 150, 20.5.2014, s. 59).

⁽⁴²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1143/2014 ze dne 22. října 2014 o prevenci a regulaci zavlékání či vysazování a šíření invazních nepůvodních druhů (Úř. věst. L 317, 4.11.2014, s. 35).

⁽⁴³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/147/ES ze dne 30. listopadu 2009 o ochraně volně žijících ptáků (Úř. věst. L 20, 26.1.2010, s. 7).

⁽⁴⁴⁾ Nařízení Rady (ES) č. 338/97 ze dne 9. prosince 1996 o ochraně druhů volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin regulováním obchodu s nimi (Úř. věst. L 61, 3.3.1997, s. 1).

⁽⁴⁵⁾ Směrnice Rady 92/43/EHS ze dne 21. května 1992 o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin (Úř. věst. L 206, 22.7.1992, s. 7).

a s ohledem na nařízení (EU) č. 995/2010 a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/841 ⁽⁴⁶⁾ a směrnici Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/2001 ⁽⁴⁷⁾ a na sdělení Komise ze dne 20. září 2013 nazvané „Nová strategie EU v oblasti lesnictví: pro lesy a odvětví založená na lesnictví“.

- (33) Pro účely tohoto nařízení se pojem „energetická účinnost“ používá v širokém slova smyslu a měl by se vykládat s ohledem na příslušné právní předpisy Unie, včetně nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1369 ⁽⁴⁸⁾ a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/27/EU ⁽⁴⁹⁾ a (EU) 2018/844 ⁽⁵⁰⁾, jakož i prováděcích opatření přijatých na základě směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/125/ES ⁽⁵¹⁾.
- (34) Pro každý environmentální cíl by měla být stanovena jednotná kritéria pro určení toho, zda hospodářské činnosti významným způsobem přispívají k dosažení tohoto cíle. Jedním z prvků těchto jednotných kritérií by měl být požadavek, aby nebyl významně poškozen žádný z environmentálních cílů stanovených v tomto nařízení. Mělo by se tak předejít tomu, že investice budou kvalifikovány jako environmentálně udržitelné i v případě, kdy hospodářské činnosti, které těchto investic využívají, způsobují škody na životním prostředí v rozsahu, který převažuje nad jejich přínosem k environmentálnímu cíli. Tato kritéria by měla spolu s environmentálními dopady samotné hospodářské činnosti zohledňovat životní cyklus výrobků a služeb, které jsou předmětem této hospodářské činnosti, včetně důkazů vyplývajících ze stávajících posouzení životního cyklu, a to zejména s ohledem na jejich výrobu, používání a skončení životnosti.
- (35) S ohledem na společný závazek Evropského parlamentu, Rady a Komise plnit zásady zakotvené v evropském pilíři sociálních práv na podporu udržitelného růstu podporujícího začlenění za současného zohlednění významu mezinárodních minimálních lidských a pracovních práv a norem by hospodářské činnosti měly být kvalifikovány jako environmentálně udržitelné jedině pod podmínkou, že jsou v souladu s minimálními zárukami. Z tohoto důvodu by hospodářské činnosti měly být kvalifikovány jako environmentálně udržitelné, pouze pokud jsou prováděny v souladu s pokyny OECD pro nadnárodní společnosti a obecnými zásadami OSN v oblasti podnikání a lidských práv, včetně Deklarace Mezinárodní organizace práce (MOP) o zásadách a základních právech při práci, osmi základních úmluv MOP a Mezinárodní listiny lidských práv. Základní úmluvy MOP definují lidská a pracovní práva, která by podniky měly dodržovat. Některé z uvedených mezinárodních norem jsou zakotveny v Listině základních práv Evropské unie, zejména zákaz otroctví a nucené práce a zásada zákazu diskriminace. Těmito minimálními zárukami není dotčeno uplatňování případných přísnějších požadavků týkajících se životního prostředí, zdraví, bezpečnosti a sociální udržitelnosti stanovených v právních předpisech Unie. Při uplatňování těchto minimálních záruk by se podniky měly řídit zásadou „významně nepoškozovat“ uvedenou v nařízení (EU) 2019/2088 a zohledňovat regulační technické normy přijaté na základě uvedeného nařízení, které tuto zásadu dále upřesňují.
- (36) Pro zajištění konzistentnosti mezi tímto nařízením a nařízením (EU) 2019/2088 by tímto nařízením mělo být změněno nařízení (EU) 2019/2088 s cílem pověřit evropské orgány dohledu zřízené nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 ⁽⁵²⁾, (EU) č. 1094/2010 ⁽⁵³⁾ a (EU) č. 1095/2010 ⁽⁵⁴⁾ (dále jako „evropské orgány dohledu“), aby společně vypracovaly regulační technické normy za účelem bližšího upřesnění podrobností ohledně obsahu a struktury informací, pokud jde o zásadu „významně nepoškozovat“. Tyto regulační technické normy by měly být v souladu s obsahem, metodologií a strukturou ukazatelů udržitelnosti týkajících se nepříznivých dopadů podle nařízení (EU) 2019/2088. Měly by být rovněž v souladu se zásadami zakotvenými v evropském pilíři

⁽⁴⁶⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/841 ze dne 30. května 2018 o zahrnutí emisí skleníkových plynů a jejich pohlcování v důsledku využívání půdy, změn ve využívání půdy a lesnictví do rámce politiky v oblasti klimatu a energetiky do roku 2030 a o změně nařízení (EU) č. 525/2013 a rozhodnutí č. 529/2013/EU (Úř. věst. L 156, 19.6.2018, s. 1).

⁽⁴⁷⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/2001 ze dne 11. prosince 2018 o podpoře využívání energie z obnovitelných zdrojů (Úř. věst. L 328, 21.12.2018, s. 82).

⁽⁴⁸⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1369 ze dne 4. července 2017, kterým se stanoví rámec pro označování energetickými štítky a zrušuje směrnice 2010/30/EU (Úř. věst. L 198, 28.7.2017, s. 1).

⁽⁴⁹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/27/EU ze dne 25. října 2011 o energetické účinnosti, o změně směrnic 2009/125/ES a 2010/30/EU a o zrušení směrnic 2004/8/ES a 2006/32/ES (Úř. věst. L 315, 14.11.2012, s. 1).

⁽⁵⁰⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/844 ze dne 30. května 2018, kterou se mění směrnice 2010/31/EU o energetické náročnosti budov a směrnice 2012/27/EU o energetické účinnosti (Úř. věst. L 156, 19.6.2018, s. 75).

⁽⁵¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/125/ES ze dne 21. října 2009 o stanovení rámce pro určení požadavků na ekodesign výrobků spojených se spotřebou energie (Úř. věst. L 285, 31.10.2009, s. 10).

⁽⁵²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro bankovníctví), o změně rozhodnutí č. 716/2009/ES a o zrušení rozhodnutí Komise 2009/78/ES (Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 12).

⁽⁵³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1094/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropský orgán pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění), o změně rozhodnutí č. 716/2009/ES a o zrušení rozhodnutí Komise 2009/79/ES (Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 48).

⁽⁵⁴⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1095/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy), o změně rozhodnutí č. 716/2009/ES a o zrušení rozhodnutí Komise 2009/77/ES (Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 84).

sociálních práv, s pokyny OECD pro nadnárodní společnosti, obecnými zásadami OSN v oblasti podnikání a lidských práv, včetně Deklarace MOP o zásadách a základních právech při práci MOP, osmi základních úmluv MOP a Mezinárodní listiny lidských práv.

- (37) Dále by mělo být nařízení (EU) 2019/2088 změněno s cílem pověřit evropské orgány dohledu, aby vypracovaly prostřednictvím společného výboru návrhy regulačních technických norem, které by doplnily pravidla týkající se transparentnosti prosazování environmentálních vlastností a environmentálně udržitelných investic v informacích zveřejňovaných před uzavřením smlouvy a v pravidelných zprávách.
- (38) Vzhledem ke specifickým technickým údajům potřebným k posouzení dopadu hospodářské činnosti na životní prostředí a k rychle se měnícímu charakteru jak vědy, tak technologií by se měla kritéria pro environmentálně udržitelné hospodářské činnosti s ohledem na tyto změny pravidelně upravovat. Aby byla kritéria aktualizovaná, zakládala se na vědeckých poznatcích a na názorech odborníků i relevantních zúčastněných subjektů, měly by být podmínky pro „významný přínos“ a „významné poškození“ u různých hospodářských činností specifikovány do větší podrobnosti a měly by být pravidelně aktualizovány. Za tímto účelem by Komise měla pro jednotlivé hospodářské činnosti stanovit dostatečně podrobná a kalibrovaná technická screeningová kritéria, a to na základě technických údajů získaných od vícestranné platformy pro udržitelné financování.
- (39) Některé hospodářské činnosti mají negativní dopad na životní prostředí a snížením tohoto dopadu lze dosáhnout významného přínosu k jednomu nebo více environmentálním cílům. U těchto hospodářských činností je vhodné stanovit technická screeningová kritéria, která budou vyžadovat podstatné zlepšení environmentální výkonnosti v porovnání mimo jiné s průměrem u daného odvětví, ale současně zamezí důsledkům zakonzerování aktiv, které jsou pro životní prostředí škodlivé, včetně důsledků zakonzerování aktiv neslučitelných s cílem klimatické neutrality s ohledem na jejich vysoké emise skleníkových plynů („carbon lock-in“ efekt), během ekonomické životnosti financované hospodářské činnosti. Tato kritéria by měla zohlednit rovněž dlouhodobý dopad konkrétní hospodářské činnosti.
- (40) Hospodářská činnost by neměla být kvalifikována jako environmentálně udržitelná, pokud namísto přínosů životní prostředí spíše poškozuje. Technická screeningová kritéria by měla určit minimální požadavky nezbytné k tomu, aby se zabránilo významnému poškození dalších cílů, a to i tím, že se bude vycházet z případných minimálních požadavků stanovených podle práva Unie. Při stanovování a aktualizaci technických screeningových kritérií by měla Komise zajistit, aby tato kritéria byla založena na dostupných vědeckých důkazech, aby byly při jejich vypracování zohledněny aspekty související se životním cyklem, včetně stávajících posouzení životního cyklu, a aby byla pravidelně aktualizována. Pokud vědecké hodnocení neumožní určit riziko s dostatečnou mírou jistoty, měla by se uplatnit zásada předběžné opatrnosti v souladu s článkem 191 Smlouvy o fungování EU.
- (41) Při stanovování a aktualizaci technických screeningových kritérií pro environmentální cíl zmírňování změny klimatu by Komise měla zohlednit probíhající a nezbytný proces přechodu ke klimaticky neutrálnímu hospodářství v souladu s čl. 10 odst. 2 tohoto nařízení a poskytnout k němu příslušné pobídky. Kromě využívání klimaticky neutrální energie a vyššího objemu investic do stávajících nízkouhlíkových hospodářských činností a odvětví si tento přechod vyžádá podstatné snížení emisí skleníkových plynů v rámci dalších hospodářských činností a odvětví, pro něž neexistují žádné technologicky a ekonomicky proveditelné nízkouhlíkové alternativy. Tyto přechodné hospodářské činnosti by měly být kvalifikovány jako činnosti významně přispívající ke zmírňování změny klimatu, jestliže jsou jejich emise skleníkových plynů výrazně nižší, než je průměr u daného odvětví či průmyslu, jestliže nebrání rozvoji a zavádění nízkouhlíkových alternativ a nevedou k tomu, že dojde k zakonzerování aktiv neslučitelných s cílem klimatické neutrality s ohledem na jejich vysoké emise skleníkových plynů a s ohledem na jejich ekonomickou životnost („carbon lock-in“ efekt). Technická screeningová kritéria pro tyto přechodné hospodářské činnosti by měla zajistit, aby tyto přechodné činnosti důvěryhodným způsobem směřovaly ke klimatické neutralitě, a měla by být tudíž pravidelně upravována.
- (42) Hospodářská činnost by měla být kvalifikována jako činnost, která významně přispívá k jednomu nebo více environmentálním cílům stanoveným v tomto nařízení tím, že přímo umožňuje, aby k jednomu nebo více těmto cílům významně přispívaly i další činnosti. Za tímto účelem by tato podpůrná činnost neměla vést k tomu, že současný stav vyznačující se aktivy, jež ohrožují plnění dlouhodobých environmentálních cílů, povede k zakonzerování aktiv neslučitelných s cílem klimatické neutrality s ohledem na jejich vysoké emise skleníkových plynů a s ohledem na jejich ekonomickou životnost („carbon lock-in“ efekt), a s ohledem na životní cyklus by tato činnost měla mít výrazný pozitivní dopad na životní prostředí.

- (43) Při stanovování a aktualizaci technických screeningových kritérií by Komise měla zohlednit příslušné právní předpisy Unie, včetně nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1221/2009⁽⁵⁵⁾ a (ES) č. 66/2010⁽⁵⁶⁾, jakož i doporučení Komise 2013/179/EU⁽⁵⁷⁾ a sdělení Komise ze dne 16. července 2018 nazvané „Zadávání veřejných zakázek v zájmu lepšího životního prostředí“. Aby nedocházelo ke zbytečným rozporům s klasifikacemi hospodářských činností, které již existují pro jiné účely, měla by Komise zohlednit rovněž statistické klasifikace týkající se odvětví environmentálních výrobků a služeb, konkrétně klasifikaci činností na ochranu životního prostředí (CEPA) a klasifikaci činností v oblasti hospodaření s přírodními zdroji (CReMA) podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 538/2014⁽⁵⁸⁾. Při stanovování a aktualizaci technických screeningových kritérií by Komise měla zohlednit stávající environmentální ukazatele a vykazovací rámce, které vypracovala mimo jiné Komise a Evropská agentura pro životní prostředí, a stávající mezinárodní standardy, jako jsou například standardy vypracované OECD.
- (44) Při stanovování a aktualizaci technických screeningových kritérií by Komise měla rovněž zohlednit specifika odvětví infrastruktury a v rámci analýzy nákladů a přínosů by měla zohlednit environmentální, sociální a hospodářské externality. V tomto ohledu by měla Komise zohlednit příslušné právní předpisy Unie, včetně směrnic Evropského parlamentu a Rady 2001/42/ES⁽⁵⁹⁾, 2011/92/EU⁽⁶⁰⁾, 2014/23/EU⁽⁶¹⁾, 2014/24/EU⁽⁶²⁾ a 2014/25/EU⁽⁶³⁾, normy a stávající metodiku a rovněž práci mezinárodních organizací, například OECD. V této souvislosti by měla technická screeningová kritéria podporovat vhodné rámce správy integrující environmentální a sociální faktory a faktory v oblasti správy a řízení, jak je uvedeno v zásadách odpovědného investování OSN, ve všech fázích životního cyklu projektu.
- (45) Technická screeningová kritéria by měla zajistit, aby relevantní hospodářské činnosti v konkrétním odvětví mohly být kvalifikovány jako environmentálně udržitelné a bylo s nimi zacházeno stejně, pokud přispívají stejnou měrou k jednomu nebo více environmentálním cílům stanoveným v tomto nařízení. Potenciální schopnost přispívat k uvedeným environmentálním cílům se může v různých odvětvích lišit, což by se mělo v těchto kritériích odrazit. Nicméně v rámci jednotlivých odvětví by tato kritéria neměla nespravedlivě znevýhodňovat určité hospodářské činnosti na úkor jiných, pokud prvně jmenované činnosti přispívají k environmentálním cílům ve stejném rozsahu jako ty druhé.
- (46) Při stanovování a aktualizaci technických screeningových kritérií pro environmentálně udržitelné činnosti by měla Komise posoudit, zda by stanovení uvedených kritérií vedlo k tzv. „uvíznutí“ aktiv (stranded assets) nebo k nekonzistentním pobídkám nebo zda by mělo jakýkoli jiný nepříznivý dopad na finanční trhy.
- (47) K zamezení nadměrně zatěžujícím nákladům na zajištění souladu s předpisy pro hospodářské subjekty by měla Komise stanovit technická screeningová kritéria, která budou dostatečně srozumitelná z právního hlediska, proveditelná a snadno použitelná a u nichž bude možno ověřit soulad v mezích přiměřených nákladů na zajištění souladu s předpisy, čímž se zamezí zbytečné administrativní zátěži. Technická screeningová kritéria by mohla vyžadovat provedení posouzení životního cyklu, pokud je to dostatečně proveditelné a nezbytné.
- (48) Aby se zajistilo, že investice budou nasměrovány do hospodářských činností, které mají na environmentální cíle největší pozitivní dopad, měla by Komise přednostně stanovit technická screeningová kritéria pro hospodářské činnosti, které potenciálně nejvíce přispívají k environmentálním cílům.

⁽⁵⁵⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1221/2009 ze dne 25. listopadu 2009 o dobrovolné účasti organizací v systému Společenství pro environmentální řízení podniků a audit (EMAS) a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 761/2001, rozhodnutí Komise 2001/681/ES a 2006/193/ES (Úř. věst. L 342, 22.12.2009, s. 1).

⁽⁵⁶⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 66/2010 ze dne 25. listopadu 2009 o ekoznačce EU (Úř. věst. L 27, 30.1.2010, s. 1).

⁽⁵⁷⁾ Doporučení Komise 2013/179/EU ze dne 9. dubna 2013 o používání společných metod pro měření a sdělování environmentálního profilu životního cyklu produktů a organizací (Úř. věst. L 124, 4.5.2013, s. 1).

⁽⁵⁸⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 538/2014 ze dne 16. dubna 2014, kterým se mění nařízení (EU) č. 691/2011 o evropských environmentálních hospodářských účtech (Úř. věst. L 158, 27.5.2014, s. 113).

⁽⁵⁹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/42/ES ze dne 27. června 2001 o posuzování vlivů některých plánů a programů na životní prostředí (Úř. věst. L 197, 21.7.2001, s. 30).

⁽⁶⁰⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/92/EU ze dne 13. prosince 2011 o posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí (Úř. věst. L 26, 28.1.2012, s. 1).

⁽⁶¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/23/EU ze dne 26. února 2014 o udělování koncesí (Úř. věst. L 94, 28.3.2014, s. 1).

⁽⁶²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/24/EU ze dne 26. února 2014 o zadávání veřejných zakázek a o zrušení směrnice 2004/18/ES (Úř. věst. L 94, 28.3.2014, s. 65).

⁽⁶³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/25/EU ze dne 26. února 2014 o zadávání zakázek subjekty působícími v odvětví vodního hospodářství, energetiky, dopravy a poštovních služeb a o zrušení směrnice 2004/17/ES (Úř. věst. L 94, 28.3.2014, s. 243).

- (49) Vhodná technická screeningová kritéria by měla být stanovena pro odvětví dopravy, mimo jiné pro mobilní aktiva. Tato screeningová kritéria by měla zohlednit skutečnost, že odvětví dopravy, včetně mezinárodní lodní dopravy, se podílí téměř 26 % na celkových emisích skleníkových plynů v Unii. Jak je uvedeno v akčním plánu týkajícím se financování udržitelného růstu, odvětví dopravy představuje přibližně 30 % dodatečných ročních investic potřebných pro účely udržitelného rozvoje v Unii, jako jsou investice na zvýšení elektrifikace nebo na podporu přechodu na ekologičtější druhy dopravy prostřednictvím podpory přechodu na jiné druhy dopravy a řízení provozu.
- (50) Je obzvláště důležité, aby Komise při vypracovávání technických screeningových kritérií vedla odpovídající konzultace v souladu s programem zlepšování právní úpravy. Do postupu stanovování a aktualizace technických screeningových kritérií by se měly zapojit relevantní zúčastněné subjekty a tento postup by měl vycházet z doporučení odborníků, kteří mají prokazatelné znalosti a zkušenosti v relevantních oblastech. Za tímto účelem by Komise měla vytvořit platformu pro udržitelné financování (dále jen „platforma“). Tato platforma by měla být složena z odborníků zastupujících jak veřejný, tak soukromý sektor. Mezi odborníky z veřejného sektoru by měli patřit zástupci Evropské agentury pro životní prostředí, evropských orgánů dohledu, Evropské investiční banky a Agentury Evropské unie pro základní práva. Mezi zástupce soukromého sektoru by měli patřit zástupci účastníků finančního trhu, jakož i účastníků jiných než finančních trhů a podnikatelského sektoru, jež zastupují relevantní odvětví, a osoby s odbornými znalostmi v oblasti účetnictví a výkaznictví. Platforma by měla zahrnovat rovněž odborníky zastupující občanskou společnost, včetně odborníků na environmentální, sociální a pracovněprávní otázky a otázky týkající se správy a řízení. Účastníci finančního trhu by měli být vybízeni k tomu, aby informovali Komisi, pokud se domnívají, že by nějaká hospodářská činnost, která nesplňuje technická screeningová kritéria nebo pro kterou taková kritéria dosud nebyla stanovena, měla být kvalifikována jako environmentálně udržitelná, a pomohli tak Komisi posoudit, zda je vhodné technická screeningová kritéria doplnit nebo aktualizovat.
- (51) Platforma by měla být vytvořena v souladu s příslušnými horizontálními pravidly pro ustavování a činnost skupin odborníků Komise, a to i pokud jde o výběrové řízení. Cílem výběrového řízení by mělo být, s přihlédnutím ke konkrétním úkolům platformy, zajistit vysokou úroveň odbornosti, zeměpisnou a genderovou vyváženost, jakož i vyvážené zastoupení osob s relevantním know-how. Během výběrového řízení by Komise měla v souladu s horizontálními pravidly provést posouzení, v jehož rámci určí, zda existují potenciální střety zájmů, a měla by přijmout vhodná opatření pro jejich řešení.
- (52) Platforma by měla poskytovat Komisi poradenství v otázkách rozvoje, analýzy a přezkumu technických screeningových kritérií, včetně jejich možného dopadu na oceňování aktiv, která jsou podle stávající praxe na trhu kvalifikována jako environmentálně udržitelná. Platforma by měla rovněž Komisi poskytovat poradenství o tom, zda jsou technická screeningová kritéria vhodná pro využití v rámci budoucích politických iniciativ Unie, jejichž cílem je usnadnění udržitelných investic, a o tom, jakou úlohu by při lepším uplatňování technických screeningových kritérií mohly hrát účetní standardy a standardy pro výkaznictví v oblasti udržitelnosti. Uvedená platforma by měla poskytovat Komisi poradenství ohledně vypracování dalších opatření ke zlepšení dostupnosti a kvality údajů a zohlednit při tom cíl zamezení nepřiměřené administrativní zátěži, ohledně řešení dalších cílů v oblasti udržitelnosti, včetně sociálních cílů, a ohledně fungování minimálních záruk a případné potřeby jejich doplnění.
- (53) Komise by měla zajistit pokračování činnosti stávající skupiny odborníků členských států pro udržitelné financování a poskytnout jí formální status. Úkoly této skupiny odborníků budou mimo jiné spočívat v poskytování poradenství Komisi ohledně vhodnosti technických screeningových kritérií a přístupu uplatňovaného platformou při vypracovávání těchto kritérií. Komise by za tímto účelem měla prostřednictvím pravidelných zasedání skupiny odborníků členských států pro udržitelné financování informovat členské státy.
- (54) Za účelem upřesnění požadavků stanovených v tomto nařízení, a zejména za účelem stanovení a aktualizace dostatečně podrobných a kalibrovaných technických screeningových kritérií pro různé hospodářské činnosti s ohledem na to, co z hlediska environmentálních cílů představuje významný přínos a co významné poškození, by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování EU akty, pokud jde o informace požadované ke splnění povinnosti zveřejňování informací podle tohoto nařízení a o technická screeningová kritéria. Je obzvláště důležité, aby Komise v rámci přípravné činnosti vedla odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni, například prostřednictvím platformy a skupiny odborníků členských států pro udržitelné financování, a aby tyto konzultace probíhaly v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů⁽⁶⁴⁾. Pro zajištění rovné účasti na vypracovávání aktů v přenesené pravomoci obdrží Evropský parlament a Rada veškeré dokumenty současně s odborníky z členských států a jejich odborníci mají automaticky přístup na zasedání skupin odborníků Komise, jež se věnují přípravě aktů v přenesené pravomoci.

⁽⁶⁴⁾ Úř. věst. L 123, 12.5.2016, s. 1.

- (55) Toto nařízení doplňuje požadavky na zveřejňování informací stanovené v nařízení (EU) 2019/2088. Aby byl zajištěn řádný a účinný dohled nad dodržováním tohoto nařízení ze strany účastníků finančního trhu, měly by členské státy využívat příslušných orgánů určených v souladu s nařízením (EU) 2019/2088. Kromě toho by s cílem vymáhat dodržování měly členské státy stanovit opatření a sankce, které by měly být účinné, přiměřené a odrazující. Příslušné vnitrostátní orgány a evropské orgány dohledu by měly vykonávat pravomoci zasáhnout u produktů stanovené v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 600/2014⁽⁶⁵⁾, (EU) č. 1286/2014⁽⁶⁶⁾ a (EU) 2019/1238⁽⁶⁷⁾ rovněž v souvislosti s nepatřičnými prodejními praktikami či zveřejňováním zavádějících informací souvisejících s udržitelností, včetně požadavků na informace stanovených v tomto nařízení.
- (56) S cílem zajistit efektivní a udržitelnou organizaci práce a postupy týkající se zasedání, jak pokud jde o platformu, tak i o skupinu odborníků členských států pro udržitelné financování, a s cílem umožnit širokou účast a účinnou interakci v rámci skupin, jejich podskupin, Komise a zúčastněných subjektů, je třeba ve vhodných případech zvážit větší využívání digitálních, včetně virtuálních, technologií.
- (57) Aby měli relevantní aktéři dostatek času seznámit se s kritérii pro environmentálně udržitelné hospodářské činnosti stanovenými v tomto nařízení a měli možnost připravit se na jejich uplatňování, měly by se povinnosti stanovené v tomto nařízení pro jednotlivé environmentální cíle začít uplatňovat dvanáct měsíců po stanovení příslušných technických screeningových kritérií.
- (58) Ustanoveními tohoto nařízení, která odkazují na systémy daňových pobídek založených na osvědčeních, které existují před vstupem tohoto nařízení v platnost, nejsou dotčeny příslušné pravomoci Unie a členských států, pokud jde o daňová ustanovení, jak je stanoveno ve Smlouvách.
- (59) Uplatňování tohoto nařízení by mělo být pravidelně přezkoumáváno, aby bylo možné posoudit mimo jiné: pokrok s ohledem na vypracování technických screeningových kritérií pro environmentálně udržitelné hospodářské činnosti; případnou potřebu revidovat a doplnit kritéria pro určení toho, zda může být hospodářská činnost kvalifikována jako environmentálně udržitelná; účinnost klasifikačního systému pro environmentálně udržitelné hospodářské činnosti při směřování soukromých investic do těchto činností, a to zejména pokud jde o toky kapitálu do soukromých podniků a dalších právních subjektů; a další rozpracování tohoto klasifikačního systému, včetně rozšíření jejího rozsahu nad rámec environmentálně udržitelných hospodářských činností s cílem pokrýt činnosti, které významně poškozují životní prostředí, jakož i další cíle v oblasti udržitelnosti, včetně sociálních cílů.
- (60) Jelikož cílů tohoto nařízení nemůže být dosaženo uspokojivě členskými státy, ale spíše jich, z důvodu potřeby zavést jednotná kritéria pro environmentálně udržitelné hospodářské činnosti na úrovni Unie, může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů.

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

KAPITOLA I

Předmět, oblast působnosti a definice

Článek 1

Předmět a oblast působnosti

1. Toto nařízení stanoví kritéria pro určení toho, zda se hospodářská činnost kvalifikuje jako environmentálně udržitelná, a to pro účely stanovení míry, do jaké je investice environmentálně udržitelná.

⁽⁶⁵⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 600/2014 ze dne 15. května 2014 o trzích finančních nástrojů a o změně nařízení (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 84).

⁽⁶⁶⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1286/2014 ze dne 26. listopadu 2014 o sděleních klíčových informací týkajících se strukturovaných retailových investičních produktů a pojistných produktů s investiční složkou (Úř. věst. L 352, 9.12.2014, s. 1).

⁽⁶⁷⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1238 ze dne 20. června 2019 o panevropském osobním penzijním produktu (PEPP) (Úř. věst. L 198, 25.7.2019, s. 1).

2. Toto nařízení se vztahuje na:

- a) opatření přijatá členskými státy nebo Unií, kterými se stanovují požadavky na účastníky finančního trhu nebo emitenty v souvislosti s finančními produkty nebo podnikovými dluhopisy, které jsou na trhu poskytovány jako environmentálně udržitelné;
- b) účastníky finančního trhu poskytující finanční produkty;
- c) podniky, na něž se vztahuje povinnost zveřejňovat přehled nefinančních informací nebo konsolidovaný přehled nefinančních informací podle článků 19a nebo 29a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/34/EU ⁽⁶⁸⁾.

Článek 2

Definice

Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

- 1) „environmentálně udržitelnou investicí“ investice do jedné nebo více hospodářských činností, které se podle tohoto nařízení kvalifikují jako environmentálně udržitelné;
- 2) „účastníkem finančního trhu“ účastník finančního trhu ve smyslu čl. 2 bodu 1 nařízení (EU) 2019/2088, včetně tvůrců penzijních produktů, na které se některý členský stát rozhodl uplatňovat uvedené nařízení v souladu s článkem 16 uvedeného nařízení;
- 3) „finančním produktem“ finanční produkt ve smyslu čl. 2 bodu 12 nařízení (EU) 2019/2088;
- 4) „emitentem“ emitent ve smyslu čl. 2 písm. h) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1129 ⁽⁶⁹⁾;
- 5) „zmírňováním změny klimatu“ udržení nárůstu průměrné globální teploty výrazně pod hranicí 2 °C a úsilí o to, aby nárůst teploty nepřekročil hranici 1,5 °C oproti hodnotám před průmyslovou revolucí, jak je stanoveno v Pařížské dohodě;
- 6) „přizpůsobováním se změně klimatu“ proces přizpůsobování se stávající a očekávané změně klimatu a jejím dopadům;
- 7) „skleníkovým plynem“ skleníkový plyn uvedený v příloze I nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 525/2013 ⁽⁷⁰⁾;
- 8) „hierarchií způsobů nakládání s odpady“ hierarchie způsobů nakládání s odpady stanovená v článku 4 směrnice 2008/98/ES;
- 9) „oběhovým hospodářstvím“ hospodářský systém pro zachování hodnoty výrobků, materiálů a dalších zdrojů v hospodářství po co nejdéle dobu, zvyšování jejich účinného využívání v rámci výroby a spotřeby, což vede k omezení dopadu jejich využívání na životní prostředí a k minimalizaci odpadu a uvolňování nebezpečných látek ve všech fázích jejich životního cyklu, včetně uplatňování hierarchie způsobů nakládání s odpady;

⁽⁶⁸⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/34/EU ze dne 26. června 2013 o ročních účetních závěrkách, konsolidovaných účetních závěrkách a souvisejících zprávách některých forem podniků, o změně směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/43/ES a o zrušení směrnic Rady 78/660/EHS a 83/349/EHS (Úř. věst. L 182, 29.6.2013, s. 19).

⁽⁶⁹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1129 ze dne 14. června 2017 o prospektu, který má být uveřejněn při veřejné nabídce nebo přijetí cenných papírů k obchodování na regulovaném trhu, a o zrušení směrnice 2003/71/ES (Úř. věst. L 168, 30.6.2017, s. 12).

⁽⁷⁰⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 525/2013 ze dne 21. května 2013 o mechanismu monitorování a vykazování emisí skleníkových plynů a podávání dalších informací na úrovni členských států a Unie vztahujících se ke změně klimatu a o zrušení rozhodnutí č. 280/2004/ES (Úř. věst. L 165, 18.6.2013, s. 13).

- 10) „znečišťujícími látkami“ látky, vibrace, teplo, hluk, světlo nebo jiné kontaminující látky přítomné v ovzduší, ve vodě nebo v krajině, které mohou být škodlivé pro lidské zdraví nebo pro životní prostředí, vést ke škodám na hmotném majetku nebo omezit či narušit hodnotu životního prostředí a další legitimní způsoby využití životního prostředí;
- 11) „půdou“ svrchní vrstva zemské kůry, která se nachází mezi skalním podložím a zemským povrchem a která se skládá z minerálních částic, organické hmoty, vody, vzduchu a živých organismů;
- 12) „znečištěním“:
 - a) vniknutí znečišťujících látek do ovzduší, vody nebo krajiny způsobené lidskou činností přímo či nepřímo;
 - b) v souvislosti s mořským prostředím znečištění ve smyslu čl. 3 bodu 8 směrnice 2008/56/ES;
 - c) v souvislosti s vodním prostředím znečištění ve smyslu čl. 2 bodu 33 směrnice 2000/60/ES;
- 13) „ekosystémem“ dynamický komplex společenstev rostlin, živočichů a mikroorganismů a jejich neživého prostředí, působící ve vzájemných vazbách jako funkční jednotka;
- 14) „ekosystémovými službami“ přímé a nepřímé přispění ekosystémů k zajištění hospodářských, sociálních, kulturních a jiných přínosů, které z těchto ekosystémů pro lidi plynou;
- 15) „biologickou rozmanitostí“ variabilita všech žijících organismů včetně suchozemských, mořských a jiných vodních ekosystémů a ekologických komplexů, jejichž jsou součástí, a která zahrnuje různorodost v rámci druhů, mezi druhy a mezi ekosystémy;
- 16) „dobrým stavem ekosystému“ skutečnost, že je ekosystém v dobrém fyzickém, chemickém a biologickém stavu nebo je dobré fyzikální, chemické a biologické kvality se schopností samoreprodukce nebo obnovy vlastní rovnováhy, ve kterém není ohrožena druhová skladba, struktura ekosystému a ekologické funkce;
- 17) „energetickou účinností“ účinnější využívání energie ve všech fázích energetického řetězce od výroby až po konečnou spotřebu;
- 18) „mořskými vodami“ mořské vody ve smyslu čl. 3 bodu 1 směrnice 2008/56/ES;
- 19) „povrchovými vodami“ povrchové vody ve smyslu čl. 2 bodu 1 směrnice 2000/60/ES;
- 20) „podzemními vodami“ podzemní vody ve smyslu čl. 2 bodu 2 směrnice 2000/60/ES;
- 21) „dobrým stavem prostředí“ dobrý stav prostředí ve smyslu čl. 3 bodu 5 směrnice 2008/56/ES;
- 22) „dobrým stavem“:
 - a) pro povrchové vody dobrý ekologický stav ve smyslu čl. 2 bodu 22 směrnice 2000/60/ES a dobrý chemický stav povrchových vod ve smyslu čl. 2 bodu 24 uvedené směrnice;
 - b) pro podzemní vody dobrý chemický stav podzemních vod ve smyslu čl. 2 bodu 25 směrnice 2000/60/ES a dobrý kvantitativní stav ve smyslu čl. 2 bodu 28 uvedené směrnice;

23) „dobrým ekologickým potenciálem“ dobrý ekologický potenciál ve smyslu čl. 2 bodu 23 směrnice 2000/60/ES;

KAPITOLA II

Environmentálně udržitelné hospodářské činnosti

Článek 3

Kritéria pro environmentálně udržitelné hospodářské činnosti

Pro účely stanovení míry, do jaké je investice environmentálně udržitelná, se hospodářská činnost kvalifikuje jako environmentálně udržitelná, pokud tato hospodářská činnost:

- a) významně přispívá k jednomu nebo více environmentálními cílům stanoveným v článku 9 v souladu s články 10 až 16;
- b) významně nepoškozují žádný z environmentálních cílů stanovených v článku 9 v souladu s článkem 17;
- c) je vykonávána v souladu s minimálními zárukami stanovenými v článku 18; a
- d) splňuje technická screeningová kritéria, která Komise stanovila v souladu s čl. 10 odst. 3, čl. 11 odst. 3, čl. 12 odst. 2, čl. 13 odst. 2, čl. 14 odst. 2 nebo čl. 15 odst. 2.

Článek 4

Uplatňování kritérií pro environmentálně udržitelné hospodářské činnosti v rámci veřejných opatření, standardů a označení

Členské státy a Unie uplatňují kritéria uvedená v článku 3 pro určení toho, zda se hospodářská činnost kvalifikuje jako environmentálně udržitelná pro účely veškerých opatření, kterými se stanovují požadavky na účastníky finančního trhu nebo emitenty v souvislosti s finančními produkty nebo korporátními dluhopisy, které jsou poskytovány jako environmentálně udržitelné.

Článek 5

Transparentnost environmentálně udržitelných investic v rámci informací zveřejňovaných před uzavřením smlouvy a pravidelných zpráv

Pokud se v rámci finančního produktu uvedeného v čl. 9 odst. 1, 2 nebo 3 nařízení (EU) 2019/2088 investuje do hospodářské činnosti, která přispívá k environmentálnímu cíli ve smyslu čl. 2 bodu 17 uvedeného nařízení, informace, jež mají být zveřejněny podle čl. 6 odst. 3 a čl. 11 odst. 2 uvedeného nařízení, zahrnují:

- a) informace o environmentálním cíli nebo environmentálních cílech stanovených v článku 9 tohoto nařízení, k nimž podkladové investice finančního produktu přispívají; a
- b) popis toho, jakým způsobem a do jaké míry jsou podkladové investice finančního produktu investovány do hospodářských činností, které se podle článku 3 tohoto nařízení kvalifikují jako environmentálně udržitelné.

V popisu uvedeném v prvním pododstavci písm. b) tohoto článku se uvede podíl investic do environmentálně udržitelných hospodářských činností určených pro daný finanční produkt, včetně podrobností o podílech podpůrných činností uvedených v článku 16 a přechodných činností uvedených v čl. 10 odst. 2, jako procento všech investic určených pro daný finanční produkt.

Článek 6

Transparentnost finančních produktů, které prosazují environmentální vlastnosti, v rámci informací zveřejňovaných před uzavřením smlouvy a pravidelných zpráv

Pokud finanční produkt uvedený v čl. 8 odst. 1 nařízení (EU) 2019/2088 prosazuje environmentální vlastnosti, článek 5 tohoto nařízení se použije obdobně.

K informacím, jež mají být zveřejněny podle čl. 6 odst. 3 a čl. 11 odst. 2 nařízení (EU) 2019/2088, se připojí toto prohlášení:

„Zásada „významně nepoškozovat“ se uplatňuje pouze u podkladových investic finančního produktu, jež zohledňují kritéria EU pro environmentálně udržitelné hospodářské činnosti.

Podkladové investice zbývající části tohoto finančního produktu nezohledňují kritéria EU pro environmentálně udržitelné hospodářské činnosti.“

Článek 7

Transparentnost ostatních finančních produktů v rámci informací zveřejňovaných před uzavřením smlouvy a pravidelných zpráv

Pokud se na finanční produkt nevztahují čl. 8 odst. 1 ani čl. 9 odst. 1, 2 či odst. 3 nařízení (EU) 2019/2088, připojí se k informacím, jež mají být zveřejněny podle ustanovení odvětvových právních předpisů uvedených v čl. 6 odst. 3 a čl. 11 odst. 2 uvedeného nařízení, toto prohlášení:

„Podkladové investice tohoto finančního produktu nezohledňují kritéria EU pro environmentálně udržitelné hospodářské činnosti.“

Článek 8

Transparentnost podniků v přehledech nefinančních informací

1. Jakýkoli podnik, na který se vztahuje povinnost zveřejňovat nefinanční informace podle článku 19a nebo 29a směrnice 2013/34/EU, zahrne do svého přehledu nefinančních informací nebo konsolidovaného přehledu nefinančních informací informace o tom, jakým způsobem a do jaké míry činnosti podniku souvisejí s hospodářskými činnostmi, které se podle článků 3 a 9 tohoto nařízení kvalifikují jako environmentálně udržitelné.

2. Nefinanční podniky zveřejní zejména tyto informace:

- a) podíl jejich obratu plynoucí z produktů nebo služeb souvisejících s hospodářskými činnostmi, které se podle článků 3 a 9 tohoto nařízení kvalifikují jako environmentálně udržitelné; a
- b) podíl jejich kapitálových výdajů a podíl jejich provozních výdajů týkající se aktiv nebo procesů souvisejících s hospodářskými činnostmi, které se podle článků 3 a 9 tohoto nařízení kvalifikují jako environmentálně udržitelné.

3. Jestliže podnik zveřejňuje nefinanční informace podle článku 19a nebo 29a směrnice 2013/34/EU v samostatné zprávě v souladu s čl. 19a odst. 4 nebo čl. 29a odst. 4 uvedené směrnice, zveřejňují se informace podle odstavců 1 a 2 tohoto článku v uvedené samostatné zprávě.

4. Komise přijme v souladu s článkem 23 akt v přenesené pravomoci k doplnění odstavce 1 a 2 tohoto článku, který blíže upřesní obsah a strukturu informací, jež mají být zveřejněny podle uvedených odstavců včetně metodiky pro zajištění jejich dodržování, přičemž zohlední specifika finančních i nefinančních podniků a technických screeningových kritérií stanovených podle tohoto nařízení. Komise přijme tento akt v přenesené pravomoci do 1. června 2021.

Článek 9

Environmentální cíle

Pro účely tohoto nařízení se za environmentální cíle považují:

- a) zmírňování změny klimatu;
- b) přizpůsobování se změně klimatu;

- c) udržitelné využívání a ochrana vodních a mořských zdrojů;
- d) přechod na oběhové hospodářství;
- e) prevence a omezování znečištění;
- f) ochrana a obnova biologické rozmanitosti a ekosystémů.

Článek 10

Významný přínos ke zmírňování změny klimatu

1. Hospodářská činnost, která se kvalifikuje jako významně přispívající ke zmírňování změny klimatu, je taková činnost, která významně přispívá ke stabilizaci koncentrací skleníkových plynů v atmosféře na úrovni, která v souladu s dlouhodobým teplotním cílem Pařížské dohody zamezuje nebezpečnému antropogennímu narušování klimatického systému tím, že zamezuje emisím skleníkových plynů, snižuje tyto emise nebo zvyšuje pohlcování skleníkových plynů, včetně prostřednictvím inovací postupů nebo inovací výrobků, některým z těchto způsobů:

- a) výrobou, přenosem, skladováním, distribucí nebo využíváním energie z obnovitelných zdrojů v souladu se směrnicí (EU) 2018/2001, a to i prostřednictvím využívání inovativních technologií, jež mají potenciál pro budoucí významné úspory, nebo prostřednictvím nezbytného posilování nebo rozšiřování rozvodných sítí;
- b) zvyšováním energetické účinnosti s výjimkou zvyšování energetické účinnosti pro účely činností spojených s výrobou elektřiny, které jsou uvedeny v čl. 19 odst. 3;
- c) zvyšováním čisté nebo klimaticky neutrální mobility;
- d) přechodem na používání obnovitelných materiálů z udržitelných zdrojů;
- e) zvyšováním používání environmentálně bezpečných technologií pro zachycování a využívání uhlíku (CCU) a zachycování a ukládání uhlíku (CCS), které umožňují dosáhnout čistého snížení emisí skleníkových plynů;
- f) posilováním pevninských propadů uhlíku, a to i zabráněním odlesňování a znehodnocování lesů, obnovou lesů, udržitelným obhospodařováním a obnovou orné půdy, travních porostů a mokřadů, zalesňováním a regenerativním zemědělstvím;
- g) zřizováním energetické infrastruktury potřebné pro dekarbonizaci energetických systémů;
- h) výrobou čistých a účinných pohonných hmot z obnovitelných nebo uhlíkově neutrálních zdrojů; nebo
- i) umožňováním jakékoli činnosti uvedené v písmenech a) až h) tohoto odstavce v souladu s článkem 16.

2. Pro účely odstavce 1 se hospodářská činnost kvalifikuje jako významně přispívající ke zmírnění změny klimatu taková činnost, pro niž neexistuje žádná technologicky a ekonomicky dostupná nízkouhlíková alternativa, která zároveň významně přispívá ke zmírňování změny klimatu za podmínky, že podporuje přechod ke klimaticky neutrálnímu hospodářství v souladu se scénářem umožňujícím omezit nárůst teploty na 1,5 °C ve srovnání s úrovní před průmyslovou revolucí, a to i postupným ukončením produkce emisí skleníkových plynů, zejména emisí z tuhých fosilních paliv, a zároveň pokud tato činnost:

- a) vykazuje úrovně emisí skleníkových plynů, které odpovídají nejlepším výsledkům v daném odvětví nebo průmyslu;
- b) nebrání rozvoji a zavádění nízkouhlíkových alternativ; a

- c) nevede k tomu, že aktiva s vysokými emisemi skleníkových plynů budou s ohledem na svou ekonomickou životnost zakonzervována a budou tak vytěšňovat nízkouhlíkové alternativy.

Pro účely tohoto odstavce a stanovení technických screeningových kritérií podle článku 19 Komise posoudí potenciální přínos a proveditelnost všech stávajících relevantních technologií.

3. Komise přijme v souladu s článkem 23 akt v přenesené pravomoci:

- a) k doplnění odstavců 1 a 2 tohoto článku tím, že stanoví technická screeningová kritéria pro určení toho, za jakých podmínek se konkrétní hospodářská činnost kvalifikuje jako významně přispívající ke zmírňování změny klimatu; a
- b) k doplnění článku 17 tím, že pro každý příslušný environmentální cíl stanoví technická screeningová kritéria pro určení toho, zda hospodářská činnost, pro kterou jsou podle písmene a) tohoto odstavce stanovena technická screeningová kritéria, významně poškozuje jeden nebo více uvedených cílů.

4. Před přijetím aktu v přenesené pravomoci podle odstavce 3 tohoto článku vede Komise konzultace s platformou uvedenou v článku 20 ohledně technických screeningových kritérií uvedených v odstavci 3 tohoto článku.

5. Komise stanoví technická screeningová kritéria podle odstavce 3 tohoto článku v jediném aktu v přenesené pravomoci, přičemž zohlední požadavky podle článku 19.

6. Komise přijme akt v přenesené pravomoci uvedený v odstavci 3 do 31. prosince 2020 s cílem zajistit jeho použitelnost ode dne 1. ledna 2022.

Článek 11

Významný přínos k přizpůsobování se změně klimatu

1. Hospodářská činnost se kvalifikuje jako významně přispívající k přizpůsobování se změně klimatu, pokud:

- a) zahrnuje řešení pro přizpůsobování se změně klimatu, která významně snižují riziko nepříznivého dopadu stávajícího a očekávaného budoucího klimatu na tuto hospodářskou činnost nebo významně snižují tento nepříznivý dopad, aniž by zároveň zvyšovala riziko nepříznivého dopadu na osoby, přírodu nebo aktiva; nebo
- b) poskytuje řešení pro přizpůsobování se změně klimatu, která kromě toho, že splňují podmínky stanovené v článku 16, významně přispívají k zabránění riziku nepříznivého dopadu stávajícího a očekávaného budoucího klimatu na osoby, přírodu či aktiva či ke snížení tohoto rizika nebo významně snižují tento nepříznivý dopad, aniž by zvyšovala riziko nepříznivého dopadu na osoby, přírodu nebo aktiva.

2. Řešení pro přizpůsobování se změně klimatu uvedená v odst. 1 písm. a) se posoudí a seřadí podle priorit za použití nejlepších dostupných klimatických prognóz a musí alespoň zabraňovat nebo snižovat:

- a) nepříznivý dopad změny klimatu specifický pro dané místo a kontext na hospodářskou činnost; nebo
- b) potenciální nepříznivý dopad změny klimatu na prostředí, v němž je hospodářská činnost vykonávána.

3. Komise přijme v souladu s článkem 23 akt v přenesené pravomoci:

- a) k doplnění odstavců 1 a 2 tohoto článku tím, že stanoví technická screeningová kritéria pro určení toho, za jakých podmínek se konkrétní hospodářská činnost kvalifikuje jako významně přispívající k přizpůsobování se změně klimatu; a

b) k doplnění článku 17 tím, že pro každý příslušný environmentální cíl stanoví technická screeningová kritéria pro určení toho, zda hospodářská činnost, pro kterou jsou podle písmene a) tohoto odstavce stanovena technická screeningová kritéria, významně poškozuje jeden nebo více uvedených cílů.

4. Před přijetím aktu v přenesené pravomoci podle odstavce 3 tohoto článku vede Komise konzultace s platformou uvedenou v článku 20 ohledně technických screeningových kritérií uvedených v odstavci 3 tohoto článku.

5. Komise stanoví technická screeningová kritéria podle odstavce 3 tohoto článku v jediném aktu v přenesené pravomoci, přičemž zohlední požadavky podle článku 19.

6. Komise přijme akt v přenesené pravomoci uvedený v odstavci 3 do 31. prosince 2020 s cílem zajistit jeho použitelnost ode dne 1. ledna 2022.

Článek 12

Významný přínos k udržitelnému využívání a ochraně vodních a mořských zdrojů

1. Hospodářská činnost, která se kvalifikuje jako významně přispívající k udržitelnému využívání a ochraně vodních a mořských zdrojů, je taková činnost, která významně přispívá k dosažení dobrého stavu vodních útvarů, včetně povrchových a podzemních vodních útvarů, nebo k zabránění zhoršování jejich stavu, jestliže již v dobrém stavu jsou, nebo která významně přispívá k dosažení dobrého stavu prostředí mořských vod nebo k zabránění zhoršování jejich stavu, pokud toto prostředí již v dobrém stavu je, tím, že:

a) chrání životní prostředí před nepříznivými dopady vypouštění městských a průmyslových odpadních vod, mimo jiné před kontaminujícími látkami, které nově vzbuzují obavy, jako jsou léčiva a mikroplasty, a to například zajištěním odpovídajícího odvádění, čištění a vypouštění městských a průmyslových odpadních vod;

b) chrání lidské zdraví před nepříznivým dopadem jakéhokoli znečištění vody určené k lidské spotřebě zajištěním toho, a by neobsahovala žádné mikroorganismy, parazity a látky, které by představovaly možné ohrožení lidského zdraví, a zlepšuje přístup osob k čisté pitné vodě;

c) lépe a efektivněji hospodáří s vodou, mimo jiné ochranou a zlepšováním stavu vodních ekosystémů, prosazováním udržitelného využívání vody na základě dlouhodobé ochrany dostupných vodních zdrojů mimo jiné za využití opatření, jako je opětovné využívání vody, a tím, že zajistí postupné snižování emisí znečišťujících látek do povrchových a podzemních vod, přispívá ke zmírňování účinků povodní a sucha nebo jakoukoli jinou činností, která chrání nebo zlepšuje kvalitativní a kvantitativní stav vodních útvarů;

d) zajišťuje udržitelné využívání mořských ekosystémových služeb nebo přispívá k dobrému stavu prostředí mořských vod, mimo jiné ochranou, zachováváním nebo obnovou mořského prostředí nebo předcházením vlivů na mořské prostředí nebo jejich omezením; nebo

e) umožňuje jakékoli činnosti uvedené v písmenech a) až d) tohoto odstavce v souladu s článkem 16.

2. Komise přijme v souladu s článkem 23 akt v přenesené pravomoci:

a) k doplnění odstavce 1 tohoto článku tím, že stanoví technická screeningová kritéria pro určení toho, za jakých podmínek se konkrétní hospodářská činnost kvalifikuje jako významně přispívající k udržitelnému využívání a ochraně vod a mořských zdrojů; a

b) k doplnění článku 17 tím, že pro každý příslušný environmentální cíl stanoví technická screeningová kritéria pro určení toho, zda hospodářská činnost, pro kterou jsou podle písmene a) tohoto odstavce stanovena technická screeningová kritéria, významně poškozuje jeden nebo více uvedených cílů.

3. Před přijetím aktu v přenesené pravomoci podle odstavce 2 tohoto článku vede Komise konzultace s platformou uvedenou v článku 20 ohledně technických screeningových kritérií uvedených v odstavci 2 tohoto článku.
4. Komise stanoví technická screeningová kritéria podle odstavce 2 tohoto článku v jediném aktu v přenesené pravomoci, přičemž zohlední požadavky podle článku 19.
5. Komise přijme akt v přenesené pravomoci uvedený v odstavci 2 tohoto článku do 31. prosince 2021 s cílem zajistit jeho použitelnost ode dne 1. ledna 2023.

Článek 13

Významný přínos k přechodu na oběhové hospodářství

1. Hospodářská činnost se kvalifikuje jako významně přispívající k přechodu na oběhové hospodářství, včetně předcházení vzniku odpadů, jejich opětovného využití a recyklace, pokud:
 - a) efektivněji využívá přírodní zdroje při výrobě, včetně biologických materiálů z udržitelných zdrojů a dalších surovin, a to i prostřednictvím:
 - i) snižování spotřeby primárních surovin nebo zvýšení využívání vedlejších produktů a druhotných surovin, nebo
 - ii) opatření v oblasti účinného využívání zdrojů a energetické účinnosti;
 - b) zvyšuje trvanlivost, opravitelnost, modernizovatelnost nebo opětovnou použitelnost výrobků, a to zejména při jejich navrhování a při výrobních činnostech;
 - c) zvyšuje recyklovatelnost výrobků, včetně recyklovatelnosti jednotlivých materiálů obsažených v těchto výrobcích, mimo jiné nahrazováním nebo omezeným používáním výrobků a materiálů, které nejsou recyklovatelné, a to zejména při jejich navrhování a při výrobních činnostech;
 - d) podstatně snižuje obsah nebezpečných látek a nahrazuje látky vzbuzující mimořádné obavy v materiálech a výrobcích během celého jejich životního cyklu, v souladu s cíli stanovenými v právních předpisech Unie, a to i nahrazováním těchto látek bezpečnějšími alternativami a zajištěním vysledovatelnosti;
 - e) prodlužuje dobu používání výrobků, mimo jiné opětovným použitím, návrhem zaměřeným na dlouhou životnost, změnou účelu, demontáží, repasí, modernizací, opravami a sdílením výrobků;
 - f) více využívá druhotné suroviny a zvyšuje jejich kvalitu, a to i prostřednictvím vysoce kvalitní recyklace odpadu;
 - g) předchází vzniku odpadů nebo omezuje jejich vznik, a to i při těžbě nerostů a při výstavbě a demolici budov;
 - h) zintenzivňuje přípravu k opětovnému použití a recyklaci odpadů;
 - i) zintenzivňuje rozvoj infrastruktury pro nakládání s odpady, která je nezbytná pro předcházení jejich vzniku, přípravu k opětovnému použití a recyklaci, a zároveň zajišťuje, aby byly zpětně získané materiály recyklovány při výrobě jako vstupy tvořené vysoce kvalitními druhotnými surovinami a zamezilo se downcyclingu;
 - j) minimalizuje spalování odpadu a zamezuje odstraňování odpadu, včetně skládkování, v souladu se zásadami hierarchie způsobů nakládání s odpady;

- k) zamezuje znečištění odpadky a snižuje jejich množství; nebo
 - l) umožňuje jakékoli činnosti uvedené v písmenech a) až k) tohoto odstavce v souladu s článkem 16.
2. Komise přijme v souladu s článkem 23 akt v přenesené pravomoci:
- a) k doplnění odstavce 1 tohoto článku tím, že stanoví technická screeningová kritéria pro určení toho, za jakých podmínek se konkrétní hospodářská činnost kvalifikuje jako významně přispívající k přechodu na oběhové hospodářství; a
 - b) k doplnění článku 17 tím, že stanoví pro každý příslušný environmentální cíl technická screeningová kritéria pro určení toho, zda hospodářská činnost, pro kterou jsou podle písmene a) tohoto odstavce stanovena technická screeningová kritéria, významně poškozuje jeden nebo více uvedených cílů.
3. Před přijetím aktu v přenesené pravomoci podle odstavce 2 tohoto článku vede Komise konzultace s platformou uvedenou v článku 20 ohledně technických screeningových kritérií uvedených v odstavci 2 tohoto článku.
4. Komise stanoví technická screeningová kritéria podle odstavce 2 tohoto článku v jediném aktu v přenesené pravomoci, přičemž zohlední požadavky podle článku 19.
5. Komise přijme akt v přenesené pravomoci uvedený v odstavci 2 do 31. prosince 2021 s cílem zajistit jeho použitelnost ode dne 1. ledna 2023.

Článek 14

Významný přínos k prevenci a omezování znečištění

1. Hospodářská činnost se kvalifikuje jako významně přispívající k prevenci a omezování znečištění, pokud významně přispívá k ochraně životního prostředí před znečištěním:
- a) prevencí, nebo není-li to proveditelné, omezováním emisí znečišťujících látek jiných než skleníkových plynů do ovzduší, vody nebo krajiny;
 - b) zlepšováním úrovně kvality ovzduší, vody nebo půdy v oblastech, ve kterých je vykonávána hospodářská činnost, a současnou minimalizací jakýchkoli nepříznivých dopadů na lidské zdraví a životní prostředí nebo rizik pro ně;
 - c) zabráněním nepříznivým dopadům na lidské zdraví a životní prostředí při výrobě, využívání nebo odstraňování chemických látek nebo minimalizací těchto dopadů;
 - d) uklízením odpadků a jiného znečištění; nebo
 - e) umožňováním jakékoli činnosti uvedené v písmenech a) až d) tohoto odstavce v souladu s článkem 16.
2. Komise přijme v souladu s článkem 23 akt v přenesené pravomoci:
- a) k doplnění odstavce 1 tohoto článku tím, že stanoví technická screeningová kritéria pro určení toho, za jakých podmínek se konkrétní hospodářská činnost kvalifikuje jako významně přispívající k prevenci a omezování znečištění; a

- b) k doplnění článku 17 tím, že stanoví pro každý příslušný environmentální cíl technická screeningová kritéria pro určení toho, zda hospodářská činnost, pro kterou jsou podle písmene a) tohoto odstavce stanovena technická screeningová kritéria, významně poškozuje jeden nebo více uvedených cílů.
3. Před přijetím aktu v přenesené pravomoci podle odstavce 2 tohoto článku vede Komise konzultace s platformou uvedenou v článku 20 ohledně technických screeningových kritérií uvedených v odstavci 2 tohoto článku.
4. Komise stanoví technická screeningová kritéria podle odstavce 2 tohoto článku v jediném aktu v přenesené pravomoci, přičemž zohlední požadavky podle článku 19.
5. Komise přijme akt v přenesené pravomoci uvedený v odstavci 2 do 31. prosince 2021 s cílem zajistit jeho použitelnost ode dne 1. ledna 2023.

Článek 15

Významný přínos k ochraně a obnově biologické rozmanitosti a ekosystémů

1. Hospodářská činnost se kvalifikuje jako významně přispívající k ochraně a obnově biologické rozmanitosti a ekosystémů, pokud významně přispívá k ochraně, zachování a obnově biologické rozmanitosti nebo k dosažení dobrého stavu ekosystémů nebo k ochraně ekosystémů, které již jsou v dobrém stavu:
- a) zachováním přírody a biologické rozmanitosti, včetně dosažení příznivého stavu přírodních a polopřírodních stanovišť a druhů z hlediska jejich ochrany nebo zamezení jejich zhoršování, pokud již v takovém příznivém stavu jsou, a ochrany a obnovy suchozemských, mořských a jiných vodních ekosystémů s cílem zlepšit jejich stav a zvýšit jejich schopnost poskytovat ekosystémové služby;
- b) udržitelným využíváním a obhospodařováním krajiny, včetně přiměřené ochrany biologické rozmanitosti půdy, neutralitou z hlediska degradace krajiny a sanací kontaminovaných lokalit;
- c) udržitelnými zemědělskými postupy, včetně těch, které přispívají k zastavení nebo prevenci degradace půdy a jiných ekosystémů, odlesňování nebo úbytku přírodních stanovišť nebo k posílení biologické rozmanitosti;
- d) udržitelným obhospodařováním lesů včetně postupů a využívání lesů a lesních pozemků, které přispívají k posílení biologické rozmanitosti nebo k zastavení či prevenci degradace ekosystémů, odlesňování a úbytku stanovišť; nebo
- e) umožňováním jakékoli činnosti uvedené v písmenech a) až d) tohoto odstavce v souladu s článkem 16.
2. Komise přijme v souladu s článkem 23 akt v přenesené pravomoci:
- a) k doplnění odstavce 1 tohoto článku tím, že stanoví technická screeningová kritéria pro určení toho, za jakých podmínek se konkrétní hospodářská činnost kvalifikuje jako významně přispívající k ochraně a obnově biologické rozmanitosti a ekosystémů; a
- b) k doplnění článku 17 tím, že pro každý příslušný environmentální cíl stanoví technická screeningová kritéria pro určení toho, zda hospodářská činnost, pro kterou jsou podle písmene a) tohoto odstavce stanovena technická screeningová kritéria, významně poškozuje jeden nebo více uvedených cílů.
3. Před přijetím aktu v přenesené pravomoci podle odstavce 2 tohoto článku vede Komise konzultace s platformou uvedenou v článku 20 ohledně technických screeningových kritérií uvedených v odstavci 2 tohoto článku.

4. Komise stanoví technická screeningová kritéria podle odstavce 2 tohoto článku v jediném aktu v přenesené pravomoci, přičemž zohlední požadavky podle článku 19.

5. Komise přijme akt v přenesené pravomoci uvedený v odstavci 2 do 31. prosince 2021 s cílem zajistit jeho použitelnost ode dne 1. ledna 2023.

Článek 16

Podpůrné činnosti

Hospodářská činnost se kvalifikuje jako významně přispívající k jednomu nebo více environmentálním cílům stanoveným v článku 9 tím, že přímo umožňuje, aby k jednomu nebo více těmto cílům významně přispívaly i další činnosti, a zároveň:

- a) nevede k tomu, že aktiva, jež ohrožují plnění dlouhodobých environmentálních cílů, budou s ohledem na svou ekonomickou životnost zakonzervována; a
- b) má s ohledem na životní cyklus výrazný pozitivní dopad na životní prostředí.

Článek 17

Významné poškozování environmentálních cílů

1. Pro účely čl. 3 písm. b) se při zohlednění životního cyklu výrobků a služeb poskytovaných v rámci hospodářské činnosti, včetně důkazů vyplývajících ze stávajících posouzení životního cyklu, hospodářská činnost považuje za činnost, která významně poškozuje:

- a) zmírňování změny klimatu, pokud tato činnost vede ke značným emisím skleníkových plynů;
- b) přizpůsobování se změně klimatu, pokud tato činnost vede k nárůstu nepříznivého dopadu stávajícího a očekávaného budoucího klimatu na tuto činnost samotnou nebo na osoby, přírodu nebo aktiva;
- c) udržitelné využívání a ochranu vodních a mořských zdrojů, pokud tato činnost poškozuje:
 - i) dobrý stav nebo dobrý ekologický potenciál vodních útvarů, včetně povrchových a podzemních vod, nebo
 - ii) dobrý stav prostředí mořských vod;
- d) oběhové hospodářství včetně předcházení vzniku odpadů a recyklace, pokud:
 - i) tato činnost vede k významné neohospodárnosti v používání materiálů nebo v přímém nebo nepřímém využívání přírodních zdrojů, jako jsou neobnovitelné zdroje energie, suroviny, voda a krajina, v jedné nebo více fázích životního cyklu výrobků, mimo jiné i z hlediska trvanlivosti, opravitelnosti, modernizovatelnosti, opětovné použitelnosti či recyklovatelnosti výrobků;
 - ii) tato činnost vede k významnému zvýšení vzniku, spalování nebo odstraňování odpadu, s výjimkou spalování nerecyklovatelného nebezpečného odpadu, nebo
 - iii) může dlouhodobé odstraňování odpadu způsobit významné a dlouhodobé škody na životním prostředí;
- e) prevenci a omezování znečištění, pokud tato činnost vede k významnému zvýšení emisí znečišťujících látek do ovzduší, vody nebo krajiny ve srovnání se situací před zahájením této činnosti; nebo

- f) ochranu a obnovu biologické rozmanitosti a ekosystémů, pokud tato činnost:
- i) ve významné míře poškozuje dobrý stav a odolnost ekosystémů nebo
 - ii) pokud tato činnost poškozuje stav stanovišť a druhů, včetně stanovišť a druhů v zájmu Unie, z hlediska jejich ochrany.
2. Při posuzování hospodářské činnosti podle kritérií uvedených v odstavci 1 se vezmou v úvahu environmentální dopady činnosti samotné, jakož i environmentální dopady výrobků a služeb poskytovaných v rámci této činnosti během celého jejich životního cyklu, a to zejména zohledněním výroby, používání a skončení životnosti těchto výrobků a služeb.

Článek 18

Minimální záruky

1. Minimální záruky uvedené v čl. 3 písm. c) jsou postupy uplatňované podnikem, který provádí hospodářskou činnost, jež zajišťují soulad s pokyny OECD pro nadnárodní společnosti a obecnými zásadami OSN v oblasti podnikání a lidských práv, včetně zásad a práv stanovených v osmi základních úmluvách uvedených v Deklaraci Mezinárodní organizace práce o zásadách a základních právech při práci a v Mezinárodní listině lidských práv.
2. Při uplatňování postupů uvedených v odstavci 1 tohoto článku dodržují podniky zásadu „významně nepoškozovat“ uvedenou v čl. 2 bodě 17 nařízení (EU) 2019/2088.

Článek 19

Požadavky na technická screeningová kritéria

1. Technická screeningová kritéria stanovená podle čl. 10 odst. 3, čl. 11 odst. 3, čl. 12 odst. 2, čl. 13 odst. 2, čl. 14 odst. 2 a čl. 15 odst. 2:
- a) určují nejrelevantnější potenciální přínosy k danému environmentálnímu cíli, při současném dodržení zásady technologické neutrality, s ohledem na krátkodobé i na dlouhodobé dopady dané hospodářské činnosti;
 - b) vymezují minimální požadavky, které musí být splněny pro to, aby se předešlo významnému poškození některého příslušného environmentálního cíle, s ohledem na krátkodobé i na dlouhodobé dopady dané hospodářské činnosti;
 - c) jsou kvantitativní a obsahují v maximální možné míře prahové hodnoty, a v ostatních případech jsou kvalitativní;
 - d) v příslušných případech vycházejí z unijních systémů označování a certifikace, metodik Unie pro posuzování environmentální stopy a statistických klasifikačních systémů Unie a zohledňují všechny příslušné stávající právní předpisy Unie;
 - e) pokud je to možné, využívají ukazatele udržitelnosti uvedené v čl. 4 odst. 6 nařízení (EU) 2019/2088;
 - f) jsou založena na přesvědčivých vědeckých důkazech a na zásadě předběžné opatrnosti zakotvené v článku 191 Smlouvy o fungování EU;
 - g) berou v potaz životní cyklus, včetně důkazů vyplývajících ze stávajících posouzení životního cyklu, zohledněním environmentálních dopadů hospodářské činnosti samotné, jakož i výrobků a služeb poskytovaných v rámci této hospodářské činnosti, zejména zohledněním výroby, používání a skončení životnosti těchto výrobků a služeb;

- h) zohledňují povahu a rozsah hospodářské činnosti, včetně toho, zda se jedná o:
- i) podpůrnou činnost podle článku 16; nebo
 - ii) přechodnou činnost podle čl. 10 odst. 2;
- i) zohledňují potenciální dopad na trh způsobený přechodem na udržitelnější hospodářství, včetně rizika, že se některá aktiva v důsledku tohoto přechodu stanou „uvíznutými aktivy“ (stranded assets), stejně jako rizika vytváření nejednotných pobídek k udržitelnému investování;
- j) obsáhnou všechny relevantní hospodářské činnosti v konkrétním odvětví a zajišťují, aby bylo s uvedenými činnostmi zacházeno stejně, pokud přispívají stejnou měrou k environmentálním cílům stanoveným v článku 9 tohoto nařízení, aby se předešlo narušení hospodářské soutěže na trhu; a
- k) jsou snadno použitelná a jsou stanovována způsobem, který usnadňuje ověřování jejich plnění.

Pokud hospodářská činnost patří do jedné z kategorií uvedených v písmenu h) musí být tato skutečnost jasně uvedena v technických screeningových kritériích.

2. Technická screeningová kritéria uvedená v odstavci 1 rovněž zahrnují kritéria pro činnosti související s přechodem na čistou energii v souladu se scénářem umožňujícím omezit nárůst teploty na 1,5 °C ve srovnání s úrovní před průmyslovou revolucí, zejména v oblasti energetické účinnosti a energie z obnovitelných zdrojů, pokud tyto činnosti významně přispívají ke kterémukoli z environmentálních cílů.

3. Technická screeningová kritéria uvedená v odstavci 1 zajistí, aby činnosti spojené s výrobou elektřiny, při nichž se využívají pevná fosilní paliva, nebyly kvalifikovány jako environmentálně udržitelné hospodářské činnosti.

4. Technická screeningová kritéria uvedená v odstavci 1 rovněž zahrnují kritéria pro činnosti související s přechodem na čistou nebo klimaticky neutrální mobilitu, mimo jiné i prostřednictvím přechodu na jiné druhy dopravy, opatření ke zvýšení účinnosti a alternativních paliv, pokud významně přispívají ke kterémukoli z environmentálních cílů.

5. Komise provádí pravidelný přezkum technických screeningových kritérií uvedených v odstavci 1 a v případě potřeby s ohledem na vědecký a technický vývoj pozmění akty v přenesené pravomoci přijaté v souladu s tímto nařízením.

V této souvislosti Komise před tím, než akt v přenesené pravomoci pozmění či nahradí, posoudí uplatňování těchto kritérií, přičemž zohlední jejich uplatňování účastníky finančního trhu a jejich dopad na kapitálové trhy, včetně směřování investic do environmentálně udržitelných hospodářských činností.

Aby bylo zajištěno, že hospodářské činnosti uvedené v čl. 10 odst. 2 nadále důvěryhodným způsobem směřují k přechodu na klimaticky neutrální hospodářství, přezkoumá Komise technická screeningová kritéria pro tyto činnosti alespoň jednou za tři roky a v případě potřeby s ohledem na vědecký a technický vývoj pozmění akt v přenesené pravomoci uvedený v čl. 10 odst. 3.

Článek 20

Platforma pro udržitelné financování

1. Komise zřídí platformu pro udržitelné financování (dále jen „platforma“). Je složena vyváženým způsobem z těchto skupin:

a) ze zástupců:

- i) Evropské agentury pro životní prostředí;

- ii) evropských orgánů dohledu;
 - iii) Evropské investiční banky a Evropského investičního fondu; a
 - iv) Agentury Evropské unie pro základní práva;
- b) z odborníků zastupujících relevantní soukromé subjekty, včetně účastníků finančního trhu i účastníků jiných než finančních trhů a podnikatelského sektoru, jež zastupují relevantní odvětví, a osob s odbornými znalostmi v oblasti účetnictví a výkaznictví;
 - c) z odborníků zastupujících občanskou společnost, včetně odborníků na environmentální, sociální a pracovní právní otázky a otázky týkající se správy a řízení;
 - d) z odborníků jmenovaných za svou osobu, kteří mají prokazatelné znalosti a zkušenosti v oblastech, na něž se vztahuje toto nařízení;
 - e) z odborníků zastupujících akademickou obec, včetně vysokých škol, výzkumných ústavů a dalších vědeckých organizací, včetně odborníků, kteří mají komplexní odborné znalosti.

2. Platforma:

- a) poskytuje Komisi poradenství ohledně technických screeningových kritérií uvedených v článku 19 a ohledně případné potřeby tato kritéria aktualizovat;
- b) analyzuje dopad technických screeningových kritérií z hlediska potenciálních nákladů a přínosů plynoucích z jejich uplatňování;
- c) pomáhá Komisi analyzovat požadavky zúčastněných subjektů týkající se vypracování nebo revidování technických screeningových kritérií pro danou hospodářskou činnost;
- d) v příslušných případech poskytuje Komisi poradenství o úloze, kterou by při podpoře uplatňování technických screeningových kritérií mohly hrát účetní standardy a standardy pro výkaznictví v oblasti udržitelnosti;
- e) sleduje trendy na úrovni Unie a členských států týkající se kapitálových toků směřujících do udržitelných investic a pravidelně o nich informuje Komisi;
- f) poskytuje Komisi poradenství ohledně případné potřeby vypracovat další opatření ke zlepšení dostupnosti a kvality údajů;
- g) poskytuje Komisi poradenství ohledně použitelnosti technických screeningových kritérií s ohledem na potřebu zamezit nepřiměřené administrativní zátěži;
- h) poskytuje Komisi poradenství ohledně případné potřeby pozměnit toto nařízení;
- i) poskytuje Komisi poradenství o hodnocení a vývoji politik v oblasti udržitelného financování, a to i pokud jde o otázky týkající se soudržnosti politik;
- j) poskytuje Komisi poradenství ohledně řešení dalších cílů v oblasti udržitelnosti, včetně sociálních cílů;
- k) poskytuje Komisi poradenství ohledně uplatňování článku 18 a případné potřeby doplnit požadavky uvedeného článku.

3. Platforma zohlední širokou škálu názorů zúčastněných subjektů.

4. Platforma, které předsedá Komise, je zřízena v souladu s horizontálními pravidly pro ustavování a činnost skupin odborníků Komise. V této souvislosti může Komise ad hoc přizvat odborníky se specifickými odbornými znalostmi.

5. Platforma plní své úkoly v souladu se zásadou transparentnosti. Komise zveřejní zápisy z jednání platformy a další relevantní dokumenty na internetových stránkách Komise.

6. Pokud se účastníci finančního trhu domnívají, že by hospodářská činnost, která nespĺňuje technická screeningová kritéria stanovená podle tohoto nařízení nebo pro kterou tato technická screeningová kritéria dosud nebyla stanovena, měla být kvalifikována jako environmentálně udržitelná, mohou o tom informovat platformu.

Článek 21

Příslušné orgány

1. Členské státy zajistí, aby příslušné orgány uvedené v čl. 14 odst. 1 nařízení (EU) 2019/2088 sledovaly, zda účastníci finančního trhu dodržují požadavky stanovené v člancích 5, 6 a 7 tohoto nařízení. Členské státy zajistí, aby jejich příslušné orgány měly veškeré dohledové a vyšetřovací pravomoci, které jsou nezbytné pro plnění jejich úkolů podle tohoto nařízení.

2. Pro účely tohoto nařízení příslušné orgány vzájemně spolupracují a bez zbytečného odkladu si poskytují informace, které jsou relevantní pro plnění jejich povinností podle tohoto nařízení.

Článek 22

Opatření a sankce

Členské státy stanoví opatření a sankce pro případy porušení článků 5, 6 a 7. Stanovená opatření a sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující.

Článek 23

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.

2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v čl. 8 odst. 4, čl. 10 odst. 3, čl. 11 odst. 3, čl. 12 odst. 2, čl. 13 odst. 2, čl. 14 odst. 2 a čl. 15 odst. 2 je svěřena Komisi na dobu neurčitou ode dne ... [den vstupu tohoto nařízení v platnost].

3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v čl. 8 odst. 4, čl. 10 odst. 3, čl. 11 odst. 3, čl. 12 odst. 2, čl. 13 odst. 2, čl. 14 odst. 2 a čl. 15 odst. 2 kdykoliv zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie* nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.

4. Před přijetím aktů v přenesené pravomoci a během jejich vypracovávání shromáždí Komise všechny potřebné odborné znalosti, mimo jiné i prostřednictvím konzultací se skupinou odborníků členských států pro udržitelné financování uvedenou v článku 24. Před přijetím aktu v přenesené pravomoci jedná Komise v souladu se zásadami a postupy stanovenými v interinstitucionální dohodě ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů.

5. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.

6. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle čl. 8 odst. 4, čl. 10 odst. 3, čl. 11 odst. 3, čl. 12 odst. 2, čl. 13 odst. 2, čl. 14 odst. 2 nebo čl. 15 odst. 2 vstoupí v platnost pouze tehdy, pokud proti němu Evropský parlament ani Rada nevysloví námitky ve lhůtě čtyř měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.

Článek 24

Skupina odborníků členských států pro udržitelné financování

1. Skupina odborníků členských států pro udržitelné financování (dále jen „skupina odborníků členských států“) poskytuje Komisi poradenství ohledně vhodnosti technických screeningových kritérií a přístupu platformy k vypracování kritérií v souladu s článkem 19.

2. Komise informuje členské státy prostřednictvím zasedání skupiny odborníků členských států, aby zajistila včasnou výměnu názorů mezi členskými státy a Komisí, zejména pokud jde o hlavní výstupy platformy, jako jsou nová technická screeningová kritéria či jejich podstatné aktualizace, nebo návrhy zpráv.

KAPITOLA III

Závěrečná ustanovení

Článek 25

Změny nařízení (EU) 2019/2088

Nařízení (EU) 2019/2088 se mění takto:

1) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 2a

Zásada „významně nepoškozovat“

1. Evropské orgány dohledu zřízené na základě nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010, (EU) č. 1094/2010 a (EU) č. 1095/2010 (dále jen společně „evropské orgány dohledu“) vypracují prostřednictvím společného výboru návrhy regulačních technických norem, které blíže upřesní obsah a strukturu informací souvisejících se zásadou „významně nepoškozovat“ uvedenou v čl. 2 bodě 17 tohoto nařízení v souladu s obsahem, metodologií a strukturou ukazatelů udržitelnosti týkajících se nepříznivých dopadů podle čl. 4 odst. 6 a 7 tohoto nařízení.

2. Evropské orgány dohledu předloží návrhy regulačních technických norem uvedených v odstavci 1 Komisi do 30. prosince 2020.

3. Na Komisi je přenesena pravomoc doplnit toto nařízení přijetím regulačních technických norem uvedených v odstavci 1 tohoto článku postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010, (EU) č. 1094/2010 a (EU) č. 1095/2010.“

2) Článek 8 se mění takto:

a) vkládá se nový odstavec, který zní

„2a. Pokud účastníci finančního trhu poskytují finanční produkt uvedený v článku 6 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) .../... (*), uvedou v rámci informací, jež mají být zveřejněny podle čl. 6 odst. 1 a 3 tohoto nařízení informace požadované podle článku 6 nařízení (EU) .../....

(*) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) .../... ze dne ... o zřízení rámce pro usnadnění udržitelného investování a o změně nařízení (EU) 2019/2088 (Úř. věst. L ..., ..., s. ...).“;

b) v odstavci 3 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„3. Evropské orgány dohledu vypracují prostřednictvím společného výboru návrhy regulačních technických norem, které blíže upřesní obsah a strukturu informací, jež mají být zveřejněny podle odstavců 1 a 2 tohoto článku.“;

c) doplňuje se nový odstavec, který zní:

„4. Evropské orgány dohledu vypracují prostřednictvím společného výboru návrhy regulačních technických norem, které blíže upřesní obsah a strukturu informací podle odstavce 2a tohoto článku.

Při vypracování návrhů regulačních technických norem uvedených v prvním pododstavci tohoto odstavce zohlední evropské orgány dohledu různé druhy finančních produktů, jejich vlastnosti a rozdíly mezi nimi, jakož i cíl, který spočívá ve zveřejňování přesných, pravdivých, jasných, nezavádějících, jednoduchých a stručných informací, a kde je to nezbytné pro dosažení tohoto cíle, vypracují návrhy změn regulačních technických norem uvedených v odstavci 3 tohoto článku. Návrhy regulačních technických norem zohlední příslušná data použitelnosti stanovená v čl. 27 odst. 2 písm. a) a b) nařízení (EU) .../... v souvislosti s environmentálními cíli stanovenými v článku 9 uvedeného nařízení.

Evropské orgány dohledu předloží návrhy regulačních technických norem uvedených v prvním pododstavci Komisi:

a) pokud jde o environmentální cíle uvedené v čl. 9 písm. a) a b) nařízení (EU) .../... do 1. června 2021 a

b) pokud jde o environmentální cíle uvedené v čl. 9 písm. c) až f) nařízení (EU) .../... do 1. června 2022.

Na Komisi je přenesena pravomoc doplnit toto nařízení přijetím regulačních technických norem uvedených v prvním pododstavci tohoto odstavce postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010, (EU) č. 1094/2010 a (EU) č. 1095/2010.“;

3) Článek 9 se mění takto:

a) vkládá se nový odstavec, který zní:

„4a. Účastníci finančního trhu uvedou v rámci informací, jež mají být zveřejněny podle čl. 6 odst. 1 a 3 tohoto nařízení, informace požadované podle článku 5 nařízení (EU) .../...“;

b) v odstavci 5 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„5. Evropské orgány dohledu vypracují prostřednictvím společného výboru návrhy regulačních technických norem, které blíže upřesní obsah a strukturu informací, jež mají být zveřejněny podle odstavců 1 až 4 tohoto článku.“;

c) doplňuje se nový odstavec, který zní:

„6. Evropské orgány dohledu vypracují prostřednictvím společného výboru návrhy regulačních technických norem, které blíže upřesní obsah a strukturu informací podle odstavce 4a tohoto článku.“

Při vypracování návrhů regulačních technických norem uvedených v prvním pododstavci tohoto odstavce zohlední evropské orgány dohledu různé druhy finančních produktů, jejich cíle podle odstavce 4a tohoto článku a rozdíly mezi nimi, jakož i cíl, který spočívá ve zveřejňování přesných, pravdivých, jasných, nezavádějících, jednoduchých a stručných informací, a kde je to nezbytné pro dosažení tohoto cíle, vypracují návrhy změn regulačních technických norem uvedených v odstavci 5 tohoto článku. Návrhy regulačních technických norem zohlední příslušná data použitelnosti stanovená v čl. 27 odst. 2 písm. a) a b) nařízení (EU) .../... v souvislosti s environmentálními cíli stanovenými v článku 9 uvedeného nařízení.

Evropské orgány dohledu předloží návrhy regulačních technických norem uvedených v prvním pododstavci Komisi:

a) pokud jde o environmentální cíle uvedené v čl. 9 písm. a) až b) nařízení (EU) .../..., do 1. června 2021;

b) pokud jde o environmentální cíle uvedené v čl. 9 písm. c) až f) nařízení (EU) .../..., do 1. června 2022.

Na Komisi je přenesena pravomoc doplnit toto nařízení přijetím regulačních technických norem uvedených v prvním pododstavci tohoto odstavce postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010, (EU) č. 1094/2010 a (EU) č. 1095/2010.“;

4) Článek 11 se mění takto:

a) v odstavci 1 se doplňují nová písmena, která znějí:

„c) u finančního produktu, na který se vztahuje článek 5 nařízení (EU) .../..., informace požadované podle uvedeného článku;

d) u finančního produktu, na který se vztahuje článek 6 nařízení (EU) .../..., informace požadované podle uvedeného článku.“;

b) v odstavci 4 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„4. Evropské orgány dohledu vypracují prostřednictvím společného výboru návrhy regulačních technických norem, které blíže upřesní obsah a strukturu informací uvedených v odst. 1 písm. a) a b).“;

c) doplňuje se nový odstavec, který zní:

„5. Evropské orgány dohledu vypracují prostřednictvím společného výboru návrhy regulačních technických norem, které blíže upřesní obsah a strukturu informací podle odst. 1 písm. c) a d).“

Při vypracování návrhů regulačních technických norem uvedených v prvním pododstavci tohoto odstavce zohlední evropské orgány dohledu různé druhy finančních produktů, jejich vlastnosti a cíle a rozdíly mezi nimi, a kde je to nezbytné, vypracují návrhy změn regulačních technických norem uvedených v odstavci 4 tohoto článku. Návrhy regulačních technických norem zohlední příslušná data použitelnosti stanovená v čl. 27 odst. 2 písm. a) a b) nařízení (EU) .../... v souvislosti s environmentálními cíli stanovenými v článku 9 uvedeného nařízení. Evropské orgány dohledu aktualizují regulační technické normy s ohledem na vývoj právní úpravy a technologický vývoj.

Evropské orgány dohledu předloží návrhy regulačních technických norem uvedených v prvním pododstavci Komisi:

a) pokud jde o environmentální cíle uvedené v čl. 9 písm. a) a b) nařízení (EU) .../..., do 1. června 2021; a

b) pokud jde o environmentální cíle uvedené v čl. 9 písm. c) až f) nařízení (EU) .../..., do 1. června 2022.

Na Komisi je přenesena pravomoc doplnit toto nařízení přijetím regulačních technických norem uvedených v prvním pododstavci tohoto odstavce postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010, (EU) č. 1094/2010 a (EU) č. 1095/2010.“

5) V článku 20 se odstavec 3 nahrazuje tímto:

„3. Odchylně od odstavce 2 tohoto článku:

a) ustanovení čl. 4 odst. 6 a 7, čl. 8 odst. 3, čl. 9 odst. 5, čl. 10 odst. 2, čl. 11 odst. 4 a čl. 13 odst. 2 se použijí ode dne 29. prosince 2019;

b) článek 2a, čl. 8 odst. 4, čl. 9 odst. 6 a čl. 11 odst. 5 se použijí ode dne ... [den vstupu tohoto pozměňujícího nařízení v platnost];

c) ustanovení čl. 8 odst. 2a a čl. 9 odst. 4a se použijí:

i) pokud jde o environmentální cíle uvedené v čl. 9 písm. a) a b) nařízení (EU) .../... ode dne 1. ledna 2022; a

ii) pokud jde o environmentální cíle uvedené v čl. 9 písm. c) až f) nařízení (EU) .../... ode dne 1. ledna 2023.

d) ustanovení čl. 11 odst. 1, 2 a 3 se použijí ode dne 1. ledna 2022.“

Článek 26

Přezkum

1. Do ... [dva roky ode dne vstupu tohoto nařízení v platnost] a poté každé tři roky zveřejní Komise zprávu o uplatňování tohoto nařízení. Tato zpráva zhodnotí:

- a) pokrok, jehož bylo dosaženo při provádění tohoto nařízení s ohledem na vývoj technických screeningových kritérií pro environmentálně udržitelné hospodářské činnosti;
- b) zda je případně potřeba revidovat a doplnit kritéria stanovená v článku 3 aby bylo možné další hospodářské činnosti kvalifikovat jako environmentálně udržitelné;
- c) používání definice environmentálně udržitelné investice v právních předpisech Unie a na úrovni členských států, včetně ustanovení nezbytných pro zavedení mechanismů ověřování plnění kritérií stanovených v tomto nařízení;
- d) účinnost uplatňování technických screeningových kritérií stanovených podle tohoto nařízení při směřování soukromých investic do environmentálně udržitelných hospodářských činností, zejména pokud jde o toky kapitálu do soukromých podniků a dalších právních subjektů, a to zejména vlastního kapitálu, a to jak prostřednictvím finančních produktů, na které se vztahuje toto nařízení, tak prostřednictvím jiných finančních produktů;
- e) přístup účastníků finančních trhů, na které se vztahuje toto nařízení, a investorů ke spolehlivým, včasným a ověřitelným informacím a údajům o soukromých podnicích a dalších právních subjektech, včetně společností, do nichž je investováno, v rámci oblasti působnosti tohoto nařízení i mimo ni, a to v obou případech, jak pokud jde o vlastní, tak i dluhový kapitál, s přihlédnutím k související administrativní zátěži, jakož i postupy ověřování údajů, které jsou nezbytné pro stanovení stupně souladu s technickými screeningovými kritérii a pro zajištění dodržování těchto postupů;
- f) uplatňování článků 21 a 22.

2. Do 31. prosince 2021 zveřejní Komise zprávu s popisem ustanovení potřebných pro rozšíření oblasti působnosti tohoto nařízení nad rámec environmentálně udržitelných hospodářských činností, v které uvede ustanovení nezbytná pro to, aby byly zahrnuty:

- a) hospodářské činnosti, které nemají významný dopad na environmentální udržitelnost, a hospodářské činnosti, které významně poškozují environmentální udržitelnost, a dále byla přezkoumána vhodnost požadavků na zveřejňování specifických informací týkajících se přechodných a podpůrných činností; a
- b) další cíle v oblasti udržitelnosti jako jsou sociální cíle.

3. Do ... [dva roky ode dne vstupu tohoto nařízení v platnost] posoudí Komise účinnost poradních postupů pro vypracování technických screeningových kritérií stanovených podle tohoto nařízení.

Článek 27

Vstup v platnost a použitelnost

1. Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.
2. Články 4, 5, 6 a 7 a čl. 8 odst. 1, 2 a 3 se použijí:
 - a) pokud jde o environmentální cíle uvedené v čl. 9 písm. a) a b) od 1. ledna 2022; a

b) pokud jde o environmentální cíle uvedené v čl. 9 písm. c) až f) od 1. ledna 2023.

3. Článek 4 se nepoužije na systémy daňových pobídek založených na osvědčeních, které existují před vstupem tohoto nařízení platnost a které stanoví požadavky na finanční produkty, jejichž cílem je financovat udržitelné projekty.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V ... dne ...

Za Evropský parlament
předseda

Za Radu
předseda nebo předsedkyně
